

Το Ιστορικό γεφύρι
της Τοίπιανης Γρεβενιτίου

ΤΟ ΓΡΕΒΕΝΙΤΙ

ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΓΡΕΒΕΝΙΤΙΟΥ - Έτος 9ο - Αρ. Φύλλου 35 ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2002

ΕΞ ΟΙΚΕΙΩΝ ΤΑ ΒΕΛΗ!

Του Γ. Κέφαλου

Τελικά, ποια μαύρη κατάρτα δέρνει αυτό το υπέροχο χωριό, να το ΘΑΒΟΥΝ οι άνθρωποι του; Να το βλέπουν να μεραζώνει χρόνο με το χρόνο και εκείνοι περι άλλων να τυρβάζουν;

Μόνο μέλημα των τοπικών παραγόντων τελικά, είναι να επαναεκλεγούν ή να αναβαθμιστούν;

Από που ν' αρχίσουμε: από το θέμα της έδρας του δήμου που ΠΟΤΕ δεν ήρθε προς συζήτηση;

Από την ανάγκη εγκατάστασης της Πυροσβεστικής στο Φλαμπουράρι που τελικά στήθηκε στους Μηλιωτάδες;

Από το κλείσιμο του Δασονομείου Γρεβενιτίου;

Από την εσωτερική οδοποιία

όπου ο καθένας μας θέλει το δρόμο στην αυλή του, πιέζοντας όσο παίρνει τους πάντες;

Από τον Ξενώνα όπου αποδεδειγμένα υπολειτουργεί;

Από το Μαλάμειο Νοσοκομείο που μετά βίας είναι έδρα του Αγροτικού Γιατρού;

Να πούμε για τον Μ.Α.Σ. που όλοι μας είμαστε υπεύθυνοι για την υπολειτουργία του τα τελευταία χρόνια;

Να πούμε για τον Συν/σμό Χορτονομής που την Αποθήκη κανείς δεν ξέρει ποιός και πώς την διαχειρίζεται;

Να πούμε για την πρόταση διαμαρτυρίας προς τον γειτονικό δήμο που τελικά ούτε η πρόταση

Φουντίνα αλ Ντόκου
(Η βρύση του Ντόκου)

ούτε η αντιπρόταση ψηφίστηκαν; Στο όνομα ποιών συμμαχιών και ποιών ισορροπιών αφήνουμε ΟΛΟΙ ΜΑΣ το χωριό να μεραζώνει;

Αμ δεν είναι ανάπτυξη τα "δρομάκια στην αυλή" ενός χωριού που μετά βίας θα μένουν μερικοί συνταξιούχοι!

Τα πάντα για το Κουκί; Έλεος!

Τελευταία χάθηκε (ίσως) η ευκαιρία να ανακηρυχθεί το Γρεβενίτι Ιστορική Έδρα του Αν. Ζαγορίου. Κανείς δεν αμφιβάλλει ότι ΕΙΝΑΙ, αλλά πρέπει να επισημοποιηθεί από το Υπ. Εσωτερικών.

Γκριμπινίτσα να τουάμνα
(το Γρεβενίτι μας το Φθινόπωρο)

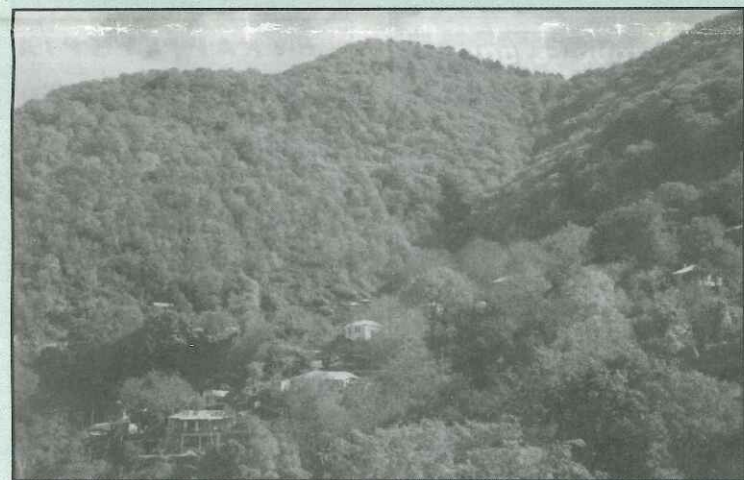
Αμ, έλα που χωριανή μας Δ. Σύμβουλος το καταψήφισε πρώτη, αναβάλλοντας το για "μετά τις εκλογές"! Στη βράση κολλά το σίδερο, φίλτατοι..., και δεν κόλλησε.

Θα πάσουμε ποτέ να βάζουμε τα χέρια μας και να βγάζουμε τα μάτια μας;

Το είπαμε, το λέμε, και θα το λέμε συνέχεια: Το χωριό ανήκει στα παιδιά μας κι όπως πάμε τα απομακρύνουμε διαρκώς.

Να σοβαρευτούμε, λέω, γιατί θα γελούν και οι πέτρες... Να σοβαρευτούμε κάποτε...

Αυτά, και το Κουκί με το χέρι στην καρδιά!

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΜΝΗΜΗΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

Ομιλία του Καθ. Δημήτρη Ράγιου

Ξεκινώντας θα ήθελα να ευχαριστήσω θερμά τον Δήμαρχο και τα Μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Ανατολικού Ζαγορίου για την τιμή που μου έκαναν αναθέτοντάς μου την κεντρική ομιλία στη σημερινή εκδήλωση. Δεν θα σας κρύψω πως, όταν ο Αντιδήμαρχος κ. Γ. Κυρίτσης μου ανακοίνωσε την πρόταση του Δημοτικού Συμβουλίου, δίστασα και ζήτησα κάποιο χρονικό περιθώριο, πριν απαντήσω καταφατικά. Δίστασα, γιατί αναλογίστηκα το βάρος της ευθύνης που θα αναλάμβανα δοκιμάζοντας να εξισώσω με λόγια τα ανδραγαθήματα, τις δοκιμασίες και τις απίστευτες θυσίες εκείνων που αντιστάθηκαν με τη δύναμη και τον τρόπο τους (φτάνοντας κάποτε ως την υπέρτατη θυσία της ζωής τους), για να μπορούμε σήμερα εμείς οι επιλήσμονες εν πολλοίς επίγονοί τους να ζού-

με ελεύθεροι και ανέμελοι ...

Είναι γνωστό ότι κάθε απόπειρα εξίσωσης των λόγων με το μέγεθος του ηρωισμού και της θυσίας των πατέρων και των προγόνων αποδεικνύεται εξαιρετικά δύσκολη, αν όχι αδύνατη, ακόμη κι αν τη συνοδεύει απέραντη αγάπη και βαθύς σεβασμός προς τις άγιες και μαρτυρικές ψυχές τους. Έτσι κάθε παρόμοια φιλοδοξία βρίσκεται μακριά από τις προθέσεις μου, που αντιμετωπίζουν τη σημερινή εκδήλωση αποκλειστικά ως υποχρέωση και καθήκον, το οποίο δεν έχει κανείς το δικαίωμα να αρνηθεί. Νοσταλγική υποχρέωση μνήμης και καθήκον βαθιάς αυτοκριτικής από την πλευρά όλων μας ...

Κυρίες και κύριοι,
Λένε πως κάθε άνθρωπος γεννιέται με το ριζικό του και κάθε τόπος έ-

χει τη μοίρα του. Η μοίρα της χώρας μας παραμένει αμετάβλητη εδώ και αιώνες: Να αγωνίζεται για την επιβίωσή της, να παλεύει για την ελευθερία και να πασχίζει να διαλύσει το σκοτάδι της αμάθειας και της βαρβαρότητας σκορπώντας παντού το φως του ορθολογισμού και της δημοκρατίας. Κρατώντας συχνά αρχηγικό ρόλο δεν απουσίασε ποτέ από την ευλογημένη προσπάθεια που οδήγησε τον κόσμο από την υλική και ηθική μιζέρια αιώνων στην κατάκτηση του πολιτισμού. Μόνο που ο ρόλος της πρωτοπορίας δεν χαρίζεται: κερδίζεται με υπομονή και καρτερία, με ειλικρινή αφοσίωση σε πανανθρώπινα ιδανικά, με αγώνες, στερήσεις, αιματηρές θυσίες και ποτάμια δακρύων ... Μήδοι και Πέρσες, Γαλάτες και Ρωμαίοι, Άραβες και Άβαροι, Νορμανδοί και Σαρακηνοί,

Βενετοί και Τούρκοι, Ιταλοί και Γερμανοί δοκίμασαν την αντίσταση των παιδιών της πατρίδας μας. Κι αν κάποτε κατάφεραν να υποτάξουν τα χώματά της, δεν υποδούλωσαν ποτέ την ψυχή των παλληκαριών της, που άλλοτε κατακτούσαν τους κατακτητές με τον ανώτερο πολιτισμό τους και άλλες φορές παρηγορούσαν τη Δέσποινα τους ψιθυρίζοντάς της αισιόδοξα:

• Το θέμα στη σελίδα 7

ΔΙΑΒΑΣΤΕ:

• Τοπικά θέματα	σελ. 4
• Ολοκ. προγράμματα	σελ. 6
• Εκδήλωση μνήμης	σελ. 7
• Ιστορική Έδρα	σελ. 9

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΑΜΟΙ

Στην Πάτρα στις 13 Ιουλίου 2002 έγινε ο γάμος της Ελένης Τσουμάνη του Στάθη με τον Δημήτρη Κατσικαδέλη. Τους ευχόμαστε να ζήσουν ευτυχισμένοι και να τους καμαρώνουν οι γονείς τους.

ΑΠΩΛΕΙΣ

• Σε ηλικία 87 ετών πέθανε στις 14 Αυγούστου η Αγγλαία Στραπέλη. Τα παιδιά της συλλυπητήρια στην οικογένειά της.

• Έφυγε στις 3 Σεπτεμβρίου σε ηλικία 89 ετών ο Στάθης Παπαβρανούσης. Στα παιδιά του και την αδερφή του Μαρία τα θερμά μας συλλυπητήρια.

• 13 Σεπτεμβρίου ο Γιώργος Παπαχριστοδούλου έφυγε στα 56 του χρόνια. Τον συνοδέψαμε φίλοι και συγχωριανοί στην τελευταία του κατοικία από τον Ιερό Ναό του Αγίου Λαζάρου στο Α΄ Νεκροταφείο. Στην γυναίκα του, τα παιδιά του, τους δικούς του ανθρώπους τα θερμά μας συλλυπητήρια.

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ

Η Αντιγόνη Νικολάκη πέτυχε στη Σχολή Βιολογικών Εφαρμογών και Τεχνολογιών Ιωαννίνων και η Σέβη Μακρυγιάννη πέτυχε στη Σχολή Διοίκησης και Οικονομίας, τμήμα Τουριστικών Επιχειρήσεων στην Αθήνα. Η Αδελφότητα Γρεβεντίου τους εύχεται καλές σπουδές και καλή σταδιοδρομία.

«Το Γρεβενίτι» από την πρώτη στιγμή έκδοσης του ενδιαφέρεται ιδιαίτερα να προβάλει τις εργασίες, τα έργα, τις δημοσιεύσεις αλλά και τις επιτυχίες της νεολαίας του χωριού μας. Όμως όπως καταλαβαίνετε δεν μπορεί πάντα να παρακολουθεί όλες τις όμορφες αυτές στιγμές των νέων παιδιών. Γι αυτό θα παρακαλούσαμε ιδιαίτερα τους γονείς και συγγενείς τους να μας ενημερώνουν εγγράφως (γιατί άνθρωποι είμαστε και μπορεί να ξεχάσουμε) προκειμένου να αποφεύγονται οι παρεξηγήσεις και οι αδικίες.

ΑΝΤΙ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΥ

Γιώργο

Είχες μέσα σου αξίες. Η πίστη σου στην ιδέα και αξία του ανθρώπου ως ελεύθερης ύπαρξης, που έχει το δικαίωμα να ζήσει, όριζε επακριβώς τον ανθρωπισμό σου.

Συ τις αξίες τις είχες μέσα σου και όχι καταθεμένες σε χρηματόγραφα για να κερδίζεις. Δεν θα μπορούσα ποτέ να διακριβώσω πόσο στο κέντρο του ενδιαφέροντος σου έβαζες τον άνθρωπο. Αυτός του 1992, ο Αύγουστος στο Γρεβενίτι, δεν ξεχνιέται.

«Όποιος τολμήσει να τους πειράξει θα έχει να κάνει μαζί μου». Συ ο ήρωάς μου, ο λιγομίλητος ξέσπασες. Κουρασμένος ήσουν όπως και όλοι μας καθισμένοι στην καρότσα του φορτηγού. Χαράματα γυρίζαμε απ' τις απανωτές φωτιές στην Βάλεα Αράουα (Λάκκος Κακός) και αλλού. Ήταν περίοδος που οι Αλβανοί λαθρομετανάστες έμπαιναν στη χώρα μας κατά κύματα, διασχίζοντας και τα δικά μας δάση και μονοπάτια. Ήταν καμιά δεκαριά φοβισμένοι στο δρόμο της επιστροφής μας. «Να σταματήσουμε να τους τρομάξουμε» ακούστηκε από κάποιον. «Όποιος τολμήσει να τους πειράξει θα έχει να κάνει μαζί μου» απάντησες και σταμάτησαν οι παλλικάρισμοι.

Δεν θα το ξεχάσω ποτέ αυτό. Όπως τελικά το υψηλό ήθος και ο σεβασμός που μπορεί να τρέφει ένας άνθρωπος για όλους, φτωχούς-πλούσιους, Έλληνες και ξένους, δυνατούς και αδύναμους μπορεί να φανεί από μία και μόνο φράση...

Γιώργο Παπαχριστοδούλου να'ναι ελαφρύ το χώμα που σε σκεπάζει. Θα προσπαθήσουμε και εμείς να έχουμε ανάλογες ανατάσεις στην ζωή μας. Αυτή την υπόσχεση σου δίνουμε αντί για μνημόσυνο.

Γιώργος Δερμάνης

Μας Συνέδραμαν

Ράπτης Θεμιστοκλής	Γρεβενίτι	3
Αρκουμάνης Τάκης	Τρίκαλα	10
Παρασκευά Έλλη	Αθήνα	10
Οικονόμου Στάθης	Αθήνα	30
Τσιόδουλος Γιάννης	Μέτσοβο	30
Βουγάνης Τάκης	ΗΠΑ	70
Βουγάνη Κική	ΗΠΑ	60
Βουγάνης Γιάννης	Γρεβενίτι	20
Παπαναστασίου Αναστάσιος	Γιάννενα	20
Ιωάννου Αρτεμισία	Γιάννενα	20
Χασιώτης Χρίστος	Γιάννενα	10
Μανθοπούλου Ασπασία	Γιάννενα	15
Πατσιά Αρτεμισία	Γιάννενα	15
Νικολάκη Γλυκερία	Γρεβενίτι	30
Φάφας Μήτσος	Θεσσαλονίκη	30
Γούσιος Στέργιος	Γρεβενίτι	20
Τόδουλου Μαρία του Στάθη	Γρεβενίτι	30
Σουλιοπούλου Σπυριδούλα	ΗΠΑ	50
Πλόσκα Βασιλική	Γρεβενίτι	20
Θεοδωρίκα Κούλα του Παύλου	Γρεβενίτι	5
Νικολάκη Μαριάνθη	Γρεβενίτι	20
Παϊλας Τάκης	Αυστραλία	50
Χαδιάρης Χαράλαμπος	Αθήνα	10
Κέφαλος Βασίλης	Αθήνα	20
Αθανασόπουλος Σάκης	Αθήνα	5
Μιχαλάτου Ειρήνη	Αθήνα	20
Μπίρμπος Χρήστος του Στάθη	Αθήνα	50

Σας ευχαριστούμε για την, προς την εφημερίδα μας, οικονομική σας στήριξη

Μην τους ξεχάσετε!

Εορτάζοντες

Οκτώβριος:

8 Πελαγία, 10 Ευλάμπιος-Ευλαμπία, 15 Λουκιανός, 18 Λουκάς-Λουκία, 20 Γεράσιμος-Αρτεμис-Αρτέμιος, 23 Ιάκωβος, 26 Δημήτρης-Δήμητρα, 30 Ζηνόβιος-Ζηνοβία

Πάμε Νοέμβριο:

1 Κοσμάς-Δαμιανός-Ανάργυρος, 8 Σταμάτης-Μιχαήλ-Γαβριήλ, 11 Μηνάς-Βίκτορας-Βικτορία, 13 Χρυσόστομος, 14 Φίλιππος, 16 Μαθαίος, 18 Πλάτωνας, 25 Κατερίνα, 26 Στυλιανός-Στυλιανή και Ανδρομάχη, 30 Ανδρέας

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Η Αδελφότητα Γρεβεντίου θέλει να ευχαριστήσει ιδιαίτερα την Βασιλική, σύζυγο, και την Κούλα Παπαχριστοδούλου, αδελφή, που εις μνήμη του αξέχαστου Γιώργου Παπαχριστοδούλου προσέφεραν ποσό των 600 €. Τις ευχαριστούμε ιδιαίτερα, όχι μόνο για την οικονομική προσφορά αλλά και για την ηθική στήριξη που μας προσέφεραν σ' αυτές τις τόσο δύσκολες εποχές.

Για τον Αγιο-Νικόλα

Κατατέθηκαν στο λογαριασμό:

150 € από Ασήμω και Θωμά Πανταζή

100 € α' δόση από Μ.Μ και Δ.Μ

50 € από Στάθη Ρογκότη εις μνήμην του εξαδέλφου του Στάθη Παπαβρανούση.

Τον Αύγουστο ο Πρόεδρος της Αδελφότητας επισκέφθηκε τον Άγιο Νικόλαο. Έχουν γίνει προσπάθειες από τον ιερέα του χωριού, την Εκκλησιαστική επιτροπή και άλλους χωριανούς για τον ευπρεπισμό του ναού και του χώρου που το περιβάλλει. Δεν είναι εγκαταλειμμένος. Η Αδελφότητα θα αναλάβει να κατασκευάσει τα παράθυρα με τα χρήματα που έχουν κατατεθεί γι αυτό το σκοπό, τώρα το φθινόπωρο. Μένει ακόμα να μελετηθεί η απούλωση του ρήγματος πάνω ακριβώς στην είσοδο.

“ΤΟ ΓΡΕΒΕΝΙΤΙ”

τριμηνιαία τοπική εφημερίδα
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΓΡΕΒΕΝΙΤΙΟΥ
Γερανίου 41,
104 31 Αθήνα

ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ:

Γιώργος Δερμάνης
Ζυμπρακάκη 30 -32
104 45 ΑΘΗΝΑ
Τηλ.: 010-8319718,
Fax 010-4102376, 010-2405040
email:geodermanis@yahoo.gr

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:

Γιώργος Δερμάνης
Γιώργος Κέφαλος
Κατερίνα Κρούστη (Αδάμου)

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ:

Χρήστος Μήτσος

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ - ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

Γιώργος Δερμάνης

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Φορέων και Δημοσίων
Οργανισμών 30 ευρώ

ΔΙΕΥΚΡΙΝΗΣΗ:

Ανώνυμες επιστολές
κατά πάγια δημοσιογραφική
δεοντολογία,
ΔΕΝ δημοσιεύονται.

Αλληλογραφία

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗ ΣΤΑΘΗ ΠΑΠΑΒΡΑΝΟΥΣΗ

Τις απογευματινές ώρες της 3ης Σεπτεμβρίου 2002 η καμπάνα του χωριού, άρχισε να χτυπά πένθιμα. Αργά και λυπητερά όπως επιβάλλουν τα έθιμα του χωριού, για την αναγγελία του θανάτου κάποιου προσώπου. Η είδηση άρχισε να μεταδίδεται από στόμα σε στόμα: «Πέθανε ο ΣΤΑΘΗΣ ΠΑΠΑΒΡΑΝΟΥΣΗΣ.»

Τον Στάθη τον γνώρισα το καλοκαίρι του 1956. Γιος του μπάρμπα-Χρήστου και της Τέτα Βασιλικής. Αποτελούσαν κι αυτοί μέλη μιας μεγάλης φάρας των Παπαβρανουσέων, ο οποίος διακρίθηκαν όλοι τους από τον περασμένο αιώνα στο εμπόριο στα γράμματα και τις τέχνες. Οι παππούδες έμποροι στην Ρουμανία. Οι απόγονοι όλοι άντρες και γυναίκες στα γράμματα. Καθηγητές Πανεπιστημίου, δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης φιλόλογοι, μαθηματικοί κλπ.

Ο Στάθης πολιτικός μηχανικός που σπούδασε στην Ρουμανία. Οι άντρες, σχεδόν έφυγαν. Ευτυχώς μένουν πίσω η αδερφή του, τα παιδιά του, οι εξαδέλφες του και ανίψια από εξαδέλφια, για να συνεχίσουν την ιστορία της ονομαστής αλλά; και μεγάλης οικογένειας. Το τι πρόσφερε ο Στάθης στα 90 χρόνια της ζωής του σαν μηχανικός και σαν άνθρωπος, είναι γνωστά από πνευματικές εργασίες του, συνέδρια, επιστημονικές διαλέξεις κλπ.

Εγώ θα γράψω δυο λόγια για το άτομο «Στάθης». Ψηλός, ευσταλής, εύσωμος, αλλά πάντα όρθιος και καμαρωτός. Λιγομίλητος, νηήμων, σοβαρός αλλά πάντα χαμογελαστός. Την καθημέρα την έπαιρνε από τους άλλους πάντα με χαμόγελο ακόμα κι όταν είχε κάποιες σκοτούρες όπως όλοι μας εξ άλλου στον δύσκολο αγώνα της ζωής. Τα πλούσια κάτασπρα αλλά πάντα περιποιημένα μαλλιά του και γενικά όλο του το παραστατικό έδειχναν άνθρωπο αριστοκράτη.

Λάτρευε με πάθος το χωριό. Σ' όλη του τη ζωή φρόντιζε πάντα για το καλό του χωριού και μάλιστα αφιλοκερδώς. Δεν πήρε ποτέ ούτε μια δραχμή. (μελέτη εκτέλεση έργου καμπαριού, στηρίγματα της Εκκλησίας, νάρθηκα κλπ. Αυτός ήταν ο Στάθης.

Παρευρεθήκαμε στην κηδεία του, στα Γιάννενα.. Η νεκρώσιμη ακολουθία άρχισε στις 16.00 της 4/9/2002. Όλοι παρόντες. Πρώτος ο Δεσπότης Θεόκλητος με όλο το Ιερατείο. Το Τεχνικό Επιμελητήριο σύσσωμο. Εκπρόσωποι Νομαρχιακής, Δημοτικής αρχής και πλήθος κόσμου.

Η τελετή ήταν σεμνή, όλοι έκλαψαν σιγανά, με ευλάβεια και σεβασμό όπως αρμοζε προς το πρόσωπο. Όχι χορωδίες και φανφάρες. Ο Δεσπότης έκλαψε

δυο φορές ήταν φίλοι από παλιά. Τι άλλο να γράψω...

Μόνο δυο λόγια για την αδερφή του Μαρία, που τα τελευταία χρόνια της ζωής του, του συμπαραστάθηκε με όλη τη δύναμη της ψυχής του. Να πω επίσης στα παιδιά του Χρήστο, Βίκη και Νατάσσα ότι η οικογένεια μου συμμετέχει ολόψυχα εις το πένθος της και να προσθέσω: μπορεί ναι μεν η απώλεια του να τους βύθισε στο πένθος, ας κάνουν όμως κουράγιο για να μπορέσουν να συνεχίσουν το δρόμο της αρετής που ο ίδιος χάραξε. Να είναι δε βέβαιοι ότι εκείνος θα τους βλέπει από κει ψηλά και θα χαίρεται.

Ας είναι αιώνια η μνήμη σου σεβαστέ φίλτατε κ. Στάθη.

ΖΑΓΟΡΙΑΝΟΣ ΓΡΕΒΕΝΙΤΗΣ
ΣΩΤΗΡΗΣ ΠΑΝΤΑΖΗΣ

Ο ΤΑΚΗΣ ΠΑΪΛΑΣ
ΜΑΣ ΓΡΑΦΕΙ

Ιωάννινα 22-8-2002

Αγαπητέ μου κύριε Γιώργο Δερμάνη

Εύχομαι υγεία και χαρά πέρα ως πέρα. Προς το παρόν βρίσκομαι στα Ιωάννινα, προς συνάντηση συγγενών και φίλων.

Εδώ στα Ιωάννινα είχα συνάντηση με τον αδερφό μου τον Βασίλη. Πήγαμε μαζί στο χωριό. Εκεί στο χωριό μας, δοκίμασα μεγάλη συγκίνηση λόγω της μεγάλης αλλαγής που έχει επιφέρει ο χρόνος σε πρόσωπα και πράγματα.

Μαζί με τον αδερφό μου επισκεφθήκαμε τα έργα της Δ.Ε.Η στα Πενταλώνια, το ιχθυοτροφείο στην Ζουρίκα και το Μοναστήρι της Βουτσάς. Η διαδρομή αυτή ήταν τόσο ωραία, τόσο συναρπαστική, με την πανέμορφη φύση- τα πουλιά και τα κρυστάλλινα νερά κάτι που με έφερε πολλά χρόνια πίσω, στα παιδικά μας χρόνια, τότε που τόσο αμέριμνα και αθώα περπατούσα σ' αυτόν τον ωραίο τόπο. Ευχαριστώ το Θεό που μου επέτρεψε έστω και για λίγο να ξαναβρω αυτόν τον πολυπόθητο τόπο που γεννήθηκα.

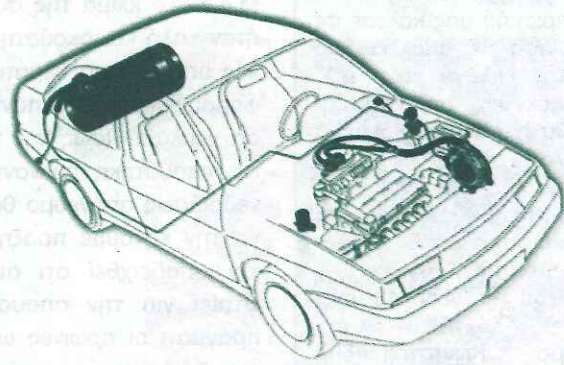
Αγαπητέ Γιώργο κατά την διάρκεια της μικρής μου διαμονής εδώ στην Ελλάδα έχω αρκετές δουλειές να κάνω και βλέπω να μην τα καταφέρω να σας συναντήσω- σας ζητώ συγγνώμη γι' αυτό. Σας παρακαλώ να μεταβιβάσετε τους χαιρετισμούς μου σε όλα τα μέλη της Αδελφότητας και γενικά σε όλους τους πατριώτες μου.

Σας χαιρετώ με πατριωτική αγάπη, ο πατριώτης σας

Παΐλας Δημήτριος

Υ.Γ Εσωκλείω επιταγή των 50 € προς ενίσχυση της εφημερίδας.

ΥΓΡΑΕΡΙΟ ΚΙΝΗΣΗ

**Το υγραέριο στο όχημά σας!!!
για ασφάλεια
οικονομία
και απόδοση**

**Επιτέλους!!!
Νόμιμη πλέον χρήση
σε όλα τα οχήματα**

Υγραέριο

Εναλλακτικό καθαρό καύσιμο

- ✕ Προσαρμογή σε υγραέριο για όλους τους τύπους οχημάτων με βενζινοκινητήρες
- ✕ Ασφάλεια, οικονομία και μέγιστη απόδοση
- ✕ Προσπτό κόστος μετατροπής και ελκυστική τιμή αγοράς σε σχέση με τη Super και την Αμόλυβδη
- ✕ Γρήγορη και άμεση απόσβεση του κόστους μετατροπής, κυρίως για οχήματα μεγάλου κυβισμού που διανύουν αρκετά χιλιόμετρα ημερησίως εντός ή εκτός πόλης
- ✕ Μειωμένη μόλυνση του περιβάλλοντος σε σύγκριση με άλλα καύσιμα, κάτι που χρειάζεται η πόλη μας επειγόντως
- ✕ Αισθητά μειωμένη φθορά του κινητήρα
- ✕ Μεγαλύτερη διάρκεια στα τακτικά σέρβις του οχήματος (λιπαντικά, μπουζί, φίλτρα κ.λπ.) και μικρότερο κόστος

ΥΓΡΑΕΡΙΟ ΚΙΝΗΣΗ

Εμπιστευτείτε το όχημά σας στους έμπειρους τεχνικούς και το πλήρως εξοπλισμένο συνεργείο μας

Φιλικό
Χρήστος Μπέρμπος
(Τεχνικός Υγραερίων Οχημάτων)

ΑΓΙΑΣ ΑΝΝΗΣ 46 - ΠΕΝΤΗΣ
Τηλ.: 4930205, 4920979 • Fax: 4920979

ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΧΟΡΤΟΝΟΜΗΣ

Τι ήταν ή ποιος ήταν που τάραξε τα νερά και ξαφνικά μετά από αρκετά χρόνια, το Δ.Σ του Συνεταιρισμού μας κάλεσε σε συνεδρίαση με αποκλειστικό θέμα την εκλογή νέου Δ.Σ, μάλλον δεν είχε σημασία. Σημασία θα έχει από δω και πέρα το νέο Δ.Σ που προέκυψε να βάλει μία τάξη και κυρίως να υπάρξει πλήρης ενημέρωση των μελών του και διαφάνεια σε όλες του τις ενέργειες. Η σύνθεση του νέου Δ.Σ έχει ως εξής:

Πρόεδρος: Κωνσταντίνος Μηνάς
Αντιπρόεδρος: Στραπέλης Γεώργιος
Συμπράτων Σύμβουλος(ταμίας): Στραπέλης Βασίλειος
Τακτικά μέλη:
1) Μότση Φρειδερίκη
2) Ράπτης Χρήστος
Αναπληρωματικά μέλη:
1) Νάνος Ιωάννης
2) Θεοδωρίκας Τάσος
Αντιπρόσωπος για την ένωση: Τζουβάρας Ιωάννης.
Τα μέλη του νέου Δ.Σ δεσμεύτηκαν να μας καλέσουν όσο γίνεται γρηγορότερο να συζητήσουμε:
α. Πώς θα αξιοποιήσουμε καλύτερα το κτίριο του Συνεταιρισμού
β. Πώς θα εκμεταλλευτούμε την υπάρχουσα κτηματική περιουσία του.

Μ.Α.Σ

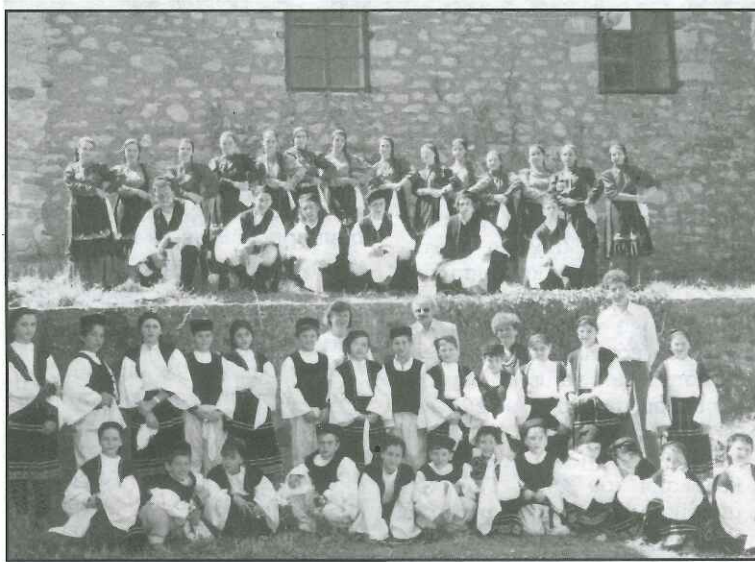
Στις 11 Αυγούστου διεξήχθη η ετήσια Γενική Συνέλευση του Μ.Α.Σ. Το κλίμα της συζήτησης ήταν καλό και ακούστηκαν πολλές απόψεις για θέματα που αφορούν κυρίως την πάντα απύσασ νεολαία. Ίσως την πρόταση που ακούστηκε να γίνονται οι συνεδριάσεις απόγευμα θα πρέπει να την κάνουμε πράξη, μήπως και αποδειχθεί ότι αυτό που φταίει για την απουσία είναι πράγματι οι πρωινές ώρες των συνεδριάσεων.

Επειδή, αυτό το φύλλο της εφημερίδας, υποψιάζομαι ότι θα έχει πολύ υλικό για δημοσίευση, θα επανέλθω σε επόμενο φύλλο για ενημέρωση των μελών του Μ.Α.Σ.

Το Προεδρείο που προέκυψε από τις εκλογές έχει την εξής σύνθεση:

Πρόεδρος: Πέτσιου Αθηνά
Α/πρόεδρος: Στραπέλης Βασ.
Γ. Γραμματέας: Κυρίτσης Γ.
Ταμίας: Τζουβάρας Βασ.
Μέλη: Βόντινα Ελένη, Κατσίκης Κων/νος, Θεοδωρίκας (Σωτ.) Ελ., Πεζοδρόμου Κατερίνα

ΠΕΤΣΙΟΥ ΑΘΗΝΑ

Το χορευτικό του Συλλόγου Μ.Α.Σ.

ΑΘΗΝΑ ΤΣΟΚΑΝΗ-ΠΕΤΣΙΟΥ

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Γεννήθηκα το 1953, μεγάλωσα κι αγάπησα το Γιάννενα, με κέρδισε όμως το Γρεβενί. Είμαι παντρεμένη με τον Κώστα Πέτσιο γιο της Ασπασίας Τοδούλου από το Γρεβενί και έχω δύο παιδιά. Είμαι σχεδιάστρια και εργάζομαι στα Γιάννενα. Έχω ασχοληθεί ενεργά ως Γραμματέας του Δ.Σ του Μ.Α.Σ. για 4 χρόνια και στις πρόσφατες εκλογές εκλέχθηκα Πρόεδρος. Είμαι Πρόεδρος του Τοπ. Συμβ. Γρεβενιτίου Και Δημοτικός Σύμβουλος Αν. Ζαγορίου. Η αγάπη μου για το Γρεβενί και η αμέριστη συμπαράσταση της οικογένειάς μου στην οποία προσπάθεια έχει σχέση με την καλύτερη αντιμετώπιση των προβλημάτων της περιοχής, μου δίνει τη δύναμη να συνεχίσω, παρ' όλες τις πολυποίκιλες δραστηριότητές μου. Στις προσεχείς εκλογές του Οκτωβρίου 2002 διεκδικώ πάλι μια θέση στο Τοπικό Συμβούλιο με το συνδυασμό «Ενωτική Ανεξάρτητη Κίνηση Πολιτών Δήμου Ανατολικού Ζαγορίου» με υποψήφιο Δήμαρχο τον κ. Σωτήριο Σπυριδάκη.

Αθηνά Τσοκάνη-Πέτσιου

Η Νένα Πέτσιου, Πρόεδρος του Τοπικού Συμβουλίου Γρεβενιτίου και Δημοτικός Σύμβουλος Ανατολικού Ζαγορίου χαιρετίζει τη Γενική Συνέλευση της Αδελφότητας Γρεβενιτίου στις 3 Φεβρουαρίου του 2002.

Για τη συντήρηση του Παρεκκλησίου Αγίου Νικολάου

Η ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΓΡΕΒΕΝΙΤΙΟΥ
ΚΑΤΑΘΕΤΟΝΤΑΣ 150 € ΑΝΟΙΞΕ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ
ΣΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ:
ΑΡΙΘΜΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ:
190/354694 - 28

(Για να μην πέσει το εκκλησάκι του Αγιο-Νικόλα)

C. DALAGELIS

«JEWELER»

GOLD AND SILVER SMITH

ΚΩΣΤΑΣ ΧΡ. ΔΑΛΑΓΓΕΛΗΣ

Εργαστήριο - Έκθεση
ΧΡΥΣΩΝ & ΑΡΓΥΡΩΝ ΚΟΣΜΗΜΑΤΩΝ

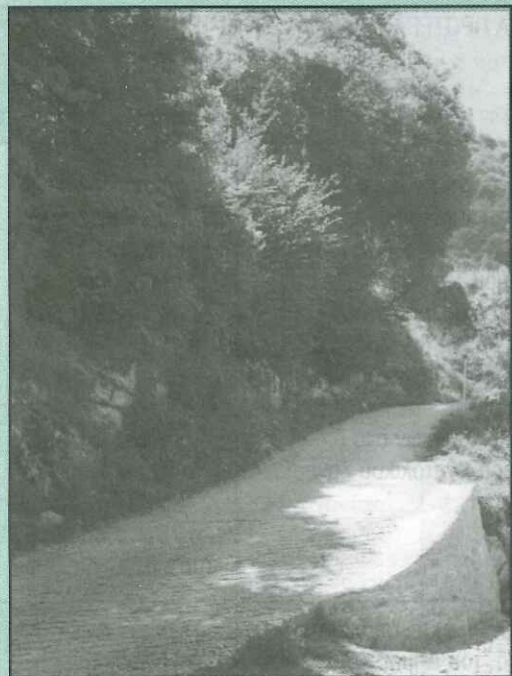

ΑΒΕΡΩΦ 99 ΤΗΛ. 38.165 • Τ.Κ. 452 21 ΙΩΑΝΝΙΝΑ
ΤΗΛ. ΟΙΚΙΑΣ: 06510.76.057

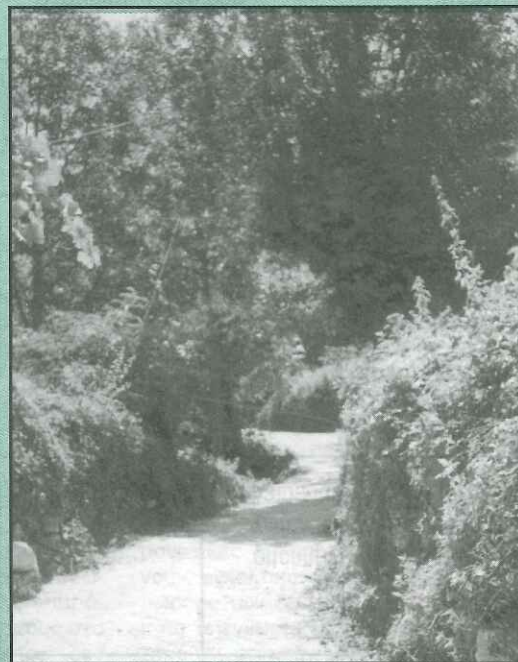
ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΓΡΕΒΕΝΙΤΙΟΥ

Οδοποιία - Τοιχοποιίες

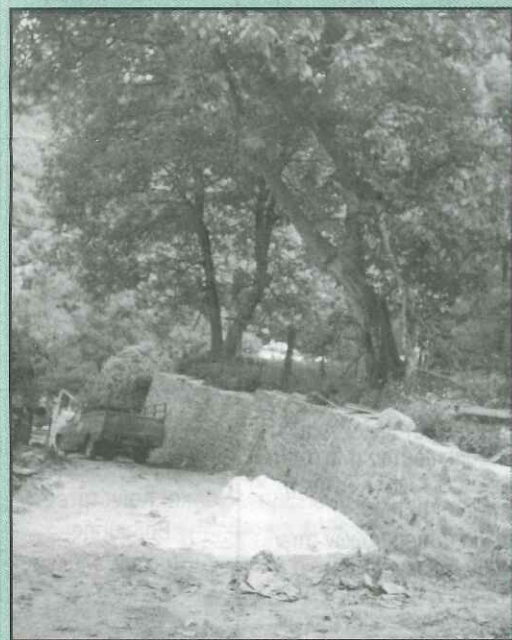
Σειρά φωτογραφιών όπου εικονίζονται ορισμένα έργα:

Όπου απαιτείται προσθήκη τοίχου αντιστήριξης για συγκράτηση του δρόμου γίνεται. Εδώ αυτό φαίνεται στο δρόμο προς Κώστα Θάνο.

Δρόμος Μπομπόνη. Όταν αναβάλλεται η αποπεράτωση ενός κεντρικού δρόμου (π.χ. Κρίτσια) ή ενός δρόμου που εξυπηρετεί ΠΕΝΤΕ σπίτια και δίνεται προτεραιότητα σ' ένα δρόμο που εξυπηρετεί ένα, άντε δύο σπίτια, ε, κάπου έγινε λάθος (για να μη μπορούμε στον πειρασμό να σκεφτούμε διαφορετικά...). Σχόλιο Γ. Κέφαλος.

Συνέχιση της διάνοιξης από Παπαδημητρίου προς Γεωργιάδη.

Τοίχος αντιστήριξης και διάνοιξη του δρόμου στη θέση "Κρίζια" (κάτω από του Σκαρπίδη). Έτσι πλέον οι μαχαλάδες Σκουκάδες, Λιάσου επικοινωνούν με όλο το χωριό.

Προχωράει η διάνοιξη, στου Τάκη Φώτου, με τοίχους αντιστήριξης στην "Κρίζια".

Τοίχος αντιστήριξης και διάνοιξη δρόμου στη θέση "Γκάνιου".

ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΑΓΡΟΤΙΚΟΥ ΧΩΡΟΥ**ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΡΓΑ**

Περιφέρεια: ΗΠΕΙΡΟΥ
 Νομός: ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
 Περιοχή: Ορεινός Όγκος Τύμφης
 Δήμοι Ανατ. Ζαγορίου, Τύμφης και Κοινότητες
 Βοβούσης, Διστράτου, Μηλέας
 Έκταση: 863.000 στρέμματα
 Πληθυσμός 1991: 4.824 κάτοικοι

ΜΕΤΡΟ	Προϋπ/σμός Μέτρου για Δημόσια Έργα (Δημόσια Δαπάνη σε χιλιάδες €)	ΔΡΑΣΕΙΣ	ΕΡΓΑ ΚΑΤΑ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑ	Φορέας Υλοποίησης/ Δικαιούχοι
M 7.1 - Έγχειρες βελτιώσεις	400, 00	Έργα αντιδιαβρωτικής προστασίας Έργα διευθέτησης χειμάρρων	Κατασκευή τεχνικών έργων σε χειμάρρους, στον κεντρικό χείμαρρο "Βάλε - Σκάμιλε" του δ.δ Λάιστας του Δήμου Τύμφης Διευθέτηση χειμάρρων, στο Δήμο Ανατολικού Ζαγορίου & χειμάρρου Ρ. Σουτζιάτα της Κοινότητας Μηλέας	Δήμοι Ανατ. Ζαγορίου, Τύμφης και Κοινότητες Βοβούσης, Διστράτου, Μηλέας
M 7.4 - Βασικές υπηρεσίες για την αγροτική οικονομία και τον αγροτικό πληθυσμό	40, 00	Ανάπτυξη δικτύου βιβλιοθηκών, γενικού ενδιαφέροντος	Ανάπτυξη βιβλιοθηκών στο δ.δ. Γρεβενιτίου Δήμου Ανατολικού Ζαγορίου	Δήμοι Ανατ. Ζαγορίου, Τύμφης και Κοινότητες Βοβούσης, Διστράτου, Μηλέας
M 7.5 - Ανακαίνιση και ανάπτυξη χωριών - Προστασία και διατήρηση της αγροτικής κληρονομιάς	750, 00	Βελτίωση και κατασκευή δικτύων ύδρευσης - αποχέτευσης Βελτίωση και κατασκευή δικτύων εσωτερικής οδοποιίας Αναβάθμιση των οικιστικών κέντρων και ανάδειξη του παραδοσιακού χαρακτήρα των οικισμών Προστασία και ανάδειξη αξιόλογων αρχιτεκτονικών στοιχείων της αγροτικής υπαιθρου	Εκσυγχρονισμός - βελτίωση δικτύων ύδρευσης, σε δ.δ. του Δήμου Ανατολικού Ζαγορίου, στον οικισμό Διστράτου της Κοινότητας Διστράτου, στα δ.δ Λεπτοκαρυάς, Κήπων Δήμου Τύμφης Βελτίωση εσωτερικής οδοποιίας, κατασκευή καλντεριμιών, λιθόστρωτων Κοινότητας Διστράτου Ανάπλαση - ανακαίνιση οικισμού Τριστένου στο Δήμο Ανατολικού Ζαγορίου, οικισμού Βοβούσας Αποκατάσταση - ανάδειξη γεφυριών, νερόμυλων, νεροτριβών Δήμου Τύμφης, γεφύρια Καμπέρ Αγά, Τσίπιανης στο Δήμο Ανατολικού Ζαγορίου	Δήμοι Ανατ. Ζαγορίου, Τύμφης και Κοινότητες Βοβούσης, Διστράτου, Μηλέας
M 7.7 - Διαχείριση των υδατικών πόρων της γεωργίας	710, 00	Ταμίευση και αξιοποίηση για γεωργική χρήση επιφανειακών απορροών Βελτίωση - εκσυγχρονισμός δικτύων για τη μείωση των απωλειών ύδατος	Κατασκευή μικρού φράγματος και δικτύου μεταφοράς και διανομής ύδατος (Μασίκου - Χάνι και Αλογολίβαδο - Μύλος Τατόλη) Κοινότητας Μηλέσου Ομβροδεξαμενές για πότισμα ζώων στην Κοινότητα Βοβούσης (θέσεις Κοπάτσια & Μηλιές) Βελτίωση - εκσυγχρονισμός αρδευτικών δικτύων Ιτέας, Πέτρας στο Δήμο Ανατολικού Ζαγορίου, Αρβανίτας δ.δ. Ηλιοχωρίου, Τσεπέλοβου στο Δήμο Τύμφης, αρδευτικών αυλάκων Κοινότητας Διστράτου	Δήμοι Ανατ. Ζαγορίου, Τύμφης και Κοινότητες Βοβούσης, Διστράτου, Μηλέας
M 7.8 - Ανάπτυξη και βελτίωση υποδομής που σχετίζεται με την ανάπτυξη της Γεωργίας	100, 00	Αγροτική οδοποιία Προστασία - διαχείριση δασών και οικοσυστημάτων	Βελτίωση βατότητας αγροτικών δρόμων στο Δήμο Ανατολικού Ζαγορίου	Δήμοι Ανατ. Ζαγορίου, Τύμφης και Κοινότητες Βοβούσης, Διστράτου, Μηλέας
M 7.10 - Προστασία το του περιβάλλοντος σε συνδυασμό με τη Γεωργία, τη Δασοκομία, τη διατήρηση του τοπίου, καθώς και τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης ζώων ΣΥΝΟΛΟ ΑΞΟΝΑ 7 για την περιοχή :	200, 00 * 2.200, 00	Περιβαλλοντική αποκατάσταση υποβαθμισμένων περιοχών με οικολογικό ενδιαφέρον	Ανάδειξη και προστασία περιοχών - Μνημείων της Φύσης στην χαράδρα Χάβου στο δ.δ. Μακρινού στο Δήμο Ανατολικού Ζαγορίου Ανάδειξη και προστασία υδροχαρών οικοτόπων στις θέσεις "Ζουρικά", "Τσούκα Αρόσσια" στο Δήμο Ανατολικού Ζαγορίου	Δήμοι Ανατ. Ζαγορίου, Τύμφης και Κοινότητες Βοβούσης, Διστράτου, Μηλέας

* Πρόκειται για τη λίμνη "ΚΑΠΕΤΑΝΟΥ", με τα νούφαρα.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΜΝΗΜΗΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

(7-7-2002)

Ομιλία του Δημήτρη Κ. Ράιου

Καθηγητή Κλασικής Φιλολογίας στο Παν/μιο Ιωαννίνων

Ξεκινώντας θα ήθελα να ευχαριστήσω θερμά τον Δήμαρχο και τα Μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Ανατολικού Ζαγορίου για την τιμή που μου έκαναν αναθέτοντάς μου την κεντρική ομιλία στη σημερινή εκδήλωση. Δεν θα σας κρύψω πως, όταν ο Αντιδήμαρχος κ. Γ. Κυρίτσης μου ανακοίνωσε την πρόταση του Δημοτικού Συμβουλίου, δίστασα και ζήτησα κάποιο χρονικό περιθώριο, πριν απαντήσω καταφατικά. Δίστασα, γιατί αναλογίστηκα το βάρος της ευθύνης που θα αναλάμβανα δοκιμάζοντας να εξισώσω με λόγια τα ανδραγαθήματα, τις δοκιμασίες και τις απίστευτες θυσίες εκείνων που αντιστάθηκαν με τη δύναμη και τον τρόπο τους (φτάνοντας κάποτε ως την υπέρτατη θυσία της ζωής τους), για να μπορούμε σήμερα εμείς οι επιλήσμονες εν πολλοίς επίγονοί τους να ζούμε ελεύθεροι και ανέμελοι ...

Είναι γνωστό ότι κάθε απόπειρα εξίσωσης των λόγων με το μέγεθος του ηρωισμού και της θυσίας των πατέρων και των προγόνων αποδεικνύεται εξαιρετικά δύσκολη, αν όχι αδύνατη, ακόμη κι αν τη συνοδεύει απέραντη αγάπη και βαθύς σεβασμός προς τις άγιες και μαρτυρικές ψυχές τους. Έτσι κάθε παρόμοια φιλοδοξία βρίσκεται μακριά από τις προθέσεις μου, που αντιμετωπίζουν τη σημερινή εκδήλωση αποκλειστικά ως υποχρέωση και καθήκον, το οποίο δεν έχει κανείς το δικαίωμα να αρνηθεί. Νοσταλγική υποχρέωση μνήμης και καθήκον βαθιάς αυτοκριτικής από την πλευρά όλων μας ...

Κυρίες και κύριοι,

Λένε πως κάθε άνθρωπος γεννιέται με το ριζικό του και κάθε τόπος έχει τη μοίρα του. Η μοίρα της χώρας μας παραμένει αμετάβλητη εδώ και αιώνες: Να αγωνίζεται για την επιβίωσή της, να παλεύει για την ελευθερία και να πασχίζει να διαλύσει το σκοτάδι της αμάθειας και της βαρβαρότητας σκορπώντας παντού το φως του ορθολογισμού και της δημοκρατίας. Κρατώντας συχνά αρχηγικό ρόλο δεν απουσίασε ποτέ από την ευλογημένη προσπάθεια που οδήγησε τον κόσμο από την υλική και ηθική μιζέρια αιώνων στην κατάκτηση του πολιτισμού. Μόνο που ο ρόλος της πρωτοπορίας δεν χωρίζεται· κερδίζεται με υπομονή και καρτερία, με ειλικρινή αφοσίωση σε πανανθρώπινα ιδανικά, με αγώνες, στερήσεις, αιματηρές θυσίες, οπότε μια διακρύβω ... Μήδοι και Πέρσες, Γαλάτες και Ρωμαίοι, Άραβες και Άβαροι, Νορμανδοί και Σαρακηνοί, Βενετοί και Τούρκοι, Ιταλοί και Γερμανοί δοκίμασαν την αντίσταση των παιδιών της πατρίδας μας. Κι αν κάποτε κατάφεραν να υποτάξουν τα χώματά της, δεν υποδού-

λωσαν ποτέ την ψυχή των παλληκαριών της, που άλλοτε κατακτούσαν τους κατακτητές με τον ανώτερο πολιτισμό τους και άλλες φορές παρηγορούσαν τη Δέσποινα τους ψιθυρίζοντάς της αισιόδοξα:

**πάλι με χρόνους με καιρούς
πάλι δικά μας θα 'ναι**

Τις φτέρνες των ποδιών τους κατέφαγαν απέλπειστες πεζοπορίες, το άγιο αίμα τους έβαψε τον ανηφορικό τους δρόμο, τα κόκκαλά τους σκορπίστηκαν στη μαρτυρική πορεία τους. Μα πάντα κάποιοι επιβίωναν, για να συνεχίσουν τον αγώνα που θα έφερνε τη νίκη και τη λευτεριά.

Σε όλες αυτές τις γενιές που

Ο Δημήτρης Ράιος στην εκδήλωση μνήμης για τους νεκρούς και τους αγωνιστές της Εθνικής Αντίστασης.

πότισαν με το αίμα τους τα άγονα, αλλά ελεύθερα χώματα που πατάμε σήμερα οφείλουμε να υποκλιθούμε ταπεινά. Να ξαναθυμηθούμε τα κατορθώματά τους, την αυταπάτη και την καρτερία τους· να τις τιμήσουμε με όλο το σεβασμό που τους πρέπει και πάνω από όλα να τις αισθανθούμε βαθιά. Να τις αισθανθούμε όχι σαν απλές ώρες της ιστορίας, που πέθαναν για πάντα, αλλά σαν ζεστά κομμάτια παλλόμενης και σφριγηλής ζωής, ικανά να ξυπνήσουν και στις πιο αδιάφορες και αλλοτριωμένες ψυχές ζωογόνες δυνάμεις για τη δικαίωση των ονείρων και της θυσίας των περασμένων ηρώων.

Η σημερινή εκδήλωση, αφιερωμένη στη μνήμη των θυμάτων και όλων των αγωνιστών της εθνικής αντίστασης κατά της γερμανικής εισβολής, μας οδηγεί νοερά στα χρόνια του '40. Τότε που η χώρα μας με αγιάτρευτες ακόμη πληγές από το άτυχο '22 βρήκε το

κουράγιο και τη δύναμη στις ηρωικές ψυχές των παιδιών της να σηκώσει το μικρό, αλλά αποφασιστικό της ανάστημα μπρος στις κτηνώδεις ορδές του χιτλερικού φασισμού. Κι ενώ μεγάλα και ισχυρά ευρωπαϊκά έθνη υπέκυπταν ή συνθηκολογούσαν εύκολα, η φτωχή Ελλάδα, η καταφρονεμένη "Ψωροκώστανα", σάλπισε από τις άπαρτες αετοκορφές της Ηπείρου το μεγάλο ΟΧΙ και ανανέωσε τα τρόπαια του Μαραθώνα, της Σαλαμίνας και των Πλαταιών, τη δόξα του '21 και τους θριάμβους των Βαλκανικών πολέμων του '12-'13.

Και σε αυτόν τον αγώνα η περική μας δόθηκε ολόψυχα. Όλοι, άντρες, γυναίκες, παιδιά πρόσφεραν περισσότερα από όσα μπορούσαν:

Οι πρώτοι, αφού έδωσαν δείγματα της απαρύμλλης λεβεντιάς τους στο αλβανικό μέτωπο, δεν συμβιβάστηκαν ποτέ με την ιδέα της ανακωχής και του αφοπλισμού, αλλά από τις πρώτες μέρες της γερμανικής κατοχής άρχισαν αν ετοιμάζουν την αντίσταση.

Οι γυναίκες πάλι δουλεύοντας ασιμαίτητα και με αληθινή αυταπάτη στα μετόπισθεν, οργώνοντας νύχτα και μέρα τις παγωμένες ράχες της Πίνδου φρόντισαν να μη λείψει τίποτα από τα παλληκάρια που αντροπάλευαν άφοβα και καρτερικά με το κρύο, τον εισβολέα και τον θάνατο. Κι αργότερα οι ίδιες στάθηκαν η ψυχή της αντίστασης και της περιθάλψης των πληγωμένων.

Όσο για τα παιδιά εκείνης της γενιάς πρόσφεραν στον αγώνα της λευτεριάς, όπως παρατηρήθηκε με κάποιο παράπονο, αλλά και κρυφή περηφάνια από τους επιζήσαντες, ό, τι πολυτιμότερο διέθεταν: την εφηβεία τους. Κι ενώ για όλους τους νέους, σε κάθε χώρα και εποχή, η εφηβεία αντιπροσωπεύει την ομορφότερη και γλυκύτερη ηλικία, την ηλικία της καρδιάς και της χαράς, εκείνα τα παιδιά την έχασαν για πάντα, καθώς μέσα στην κόλαση του καθημερινού θανάτου και της πιο άγριας βαρβαρότητας που γνώρισε ποτέ ο κόσμος πέρασαν ξαφνικά από την παιδική ξεγνοιασιά στην ανελέητη πραγματικότητα του άντρα-πολεμιστή και κρατώντας στα χέρια τους όπλα αντί γι παιχνίδια και όργανα γλεντιού αντιμετώπιζαν σε καθημερινή σχεδόν βάση τις σκληρές μάστιγες του πολέμου: την πείνα, το κρύο, παντοειδείς κακουχίες, εξαντλητικές επιδημίες και τον ίδιο τον θάνατο.

Σε αυτόν τον άνισο και βάρβαρο πόλεμο ήταν φυσικό πολλοί να

χαθούν. Και χάθηκαν πολλοί. Άντρες, γέροι, γυναίκες, παιδιά, ακόμη και αθώα βρέφη που δεν πρόλαβαν να γνωρίσουν τον κόσμο στον οποίο γεννήθηκαν. Τα χωριά της περιοχής μας ερήμωσαν, πυρπολήθηκαν κατ' επανάληψη, λεηλατήθηκαν. Κυριολεκτικά δεν έμεινε πέτρα πάνω στην πέτρα. Κι εκεί που άλλοτε έσφυζε η ζωή και ο τόπος φάνταζε στα μάτια των κατοίκων του παραδεισένιος με τα πέτρινα αρχοντικά Ζαγορήσια σπίτια, τα πυκνόφυλλα φρουτόδεντρα, τα καταπράσινα και καρπερά κηπάρια, τις ανέμελες φωνές των παιδιών, τα κουδούνια των κοπαδιών, τα χαρούμενα καφενεία ... δεν απόμειναν παρά αποκαΐδια και κάποιες θλιβερές μοναχικές φιγούρες να τριγυρνούν εφιαλτικά ανάμεσα στους σωρούς των δέντρων προσπαθώντας απεγνωσμένα να βρουν τον τόπο του σπιτιού τους και να συλλέξουν κάποια θλιβερά λείψανα του νοικοκυριού τους: μήτρες και ξέφυγε κάτι, έστω και ταπεινό, αλλά αφάνταστα πολύτιμο εκείνες τις στιγμές, από τη φωτιά και τη λεηλασία των λύκων του Βορρά ...

Σύμφωνα με τα στοιχεία που παραθέτει ο συμπατριώτης μας Χ. Ρογκότης στο βιβλίο του **Το Γρεβενί στην αντίσταση, μόνο στο δημοτικό διαμέρισμα του χωριού μας χάθηκαν 22 ζωές και κάηκαν 297 σπίτια με ανεκτίμητο οικογενειακά κειμήλια και πολύτιμους θησαυρούς**. Ανάλογες ήταν και οι καταστροφές στα άλλα χωριά του Δήμου μας και των γειτονικών περιοχών, καθώς το Ανατολικό κυρίως Ζαγόρι σήκωσε το βάρος της εθνικής αντίστασης εκείνα τα δύσκολα χρόνια κι ήταν φυσικό να ξεσπάσει πάνω του η εκδικητική μανία του κατακτητή κατά τις αλλεπάλληλες "εκαθαριστικές επιχειρήσεις" (Saöber-ungsunternehmen) Panther, Tiger, Puma (Φθινόπωρο 1943), Sperber (Φλεβάρη 1944). Θυμίζω λοιπόν κάποιους αριθμούς:

Τρίστενο: 122 καμένα σπίτια και 6 νεκροί

Φλαμπουράρι: 99 καμένα σπίτια και 4 νεκροί

Ελατοχώρι: 100 καμένα σπίτια και 3 νεκροί

Μακρίνο: 72 καμένα σπίτια και 1 ανθρώπινο θύμα

Δόλιανη: 123 καμένα σπίτια και 5 νεκροί

Βωβούσα: 38 σπίτια και ένα ανθρώπινο θύμα

Ανθρακίτης: 26 καμένα σπίτια

Καβαλλάρι: 61 σπίτια και 7 νεκροί

Λεπτοκαριά: 72 σπίτια και 2 νεκροί

Δυστυχώς δεν μπόρεσα να βρω στοιχεία για τον Καστανώνα, το Δεμάτι, την Πέτρα και την Ιτέα (Λιάπη). Ας με συγχωρέσουν οι εκπρόσωποι τους ...

Ο καταραμένος εμφύλιος που ακολούθησε ολοκλήρωσε τον όλεθρο και την ερήμωση σε μια περιοχή που έσφυζε άλλοτε από ζωή και

• Συνέχεια στην επόμενη σελίδα

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΜΝΗΜΗΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

• Συνέχεια από τη σελίδα 7

παραγωγικότητα. Μετά το τέλος των αδελφοκτόνων συγκρούσεων αυτοί που γύρισαν στα προσωρινά (αλλά για τους περισσότερους μόλις και οριστικά) μικρά και φτωχικά σπίτια της "στέγασης", όπως τα λέγανε τότε, με τους λασπότους, πασχίζοντας υπομονετικά να αναστήσουν τα χωριά που είχαν γνωρίσει στα νιάτα τους, δεν ήταν ούτε οι μισοί από όσους έφυγαν για τα Γιάννενα, την Αθήνα και άλλα αστικά κέντρα της πατρίδας μας, αλλά και για το εξωτερικό, σε χώρες κυρίως του λεγόμενου Ανατολικού Μπλοκ. Μα το χειρότερο, αυτό που διέλυσε και οδήγησε τα χωριά μας στη θεμελιώδη κατάσταση παρακμής προδιαγράφοντας με βεβαιότητα τον οριστικό τους θάνατο, δεν ήταν τόσο οι υλικές ελλείψεις και η αριθμητική μείωση

προσπονητή ευγένεια και η προστατευτική αποστασιοποίηση. Κι όταν δεν είχαμε αιματηρούς καβγάδες στη διάρκεια των παραδοσιακών κοινών συναντήσεων στις μεγάλες γιορτές, που μάζευαν παλιά όλο το χωριό στα πανηγύρια της χαράς, διέκρινε κανείς καθαρά τα δύο κομμάτια που άφησε πίσω της η τραγωδία του αδελφοκτόνου σπαραγμού.

Έτσι τα χωριά μαράθηκαν. Κι αν προσθέσουμε και την πολύχρονη κρατική αδιαφορία (ή μήπως ανικανότητα;), που εγκατέλειψε κυριολεκτικά και για δεκαετίες ολόκληρες την περιοχή μας, καταλαβαίνει κανείς εύκολα γιατί οι νέοι που γύρισαν πίσω (ή γεννήθηκαν αργότερα) δεν μπόρεσαν να βρουν στοιχειωδώς άνετες συνθήκες διαβίωσης και ικανοποιητική απασχόληση, κι έτσι απελπισμένοι αναζήτησαν αλλού καλύτερη τύχη, νο-

άλλα ...), την εγκληματική καθυστέρηση ηλεκτροδότηση των χωριών και την ουσιαστική ανυπαρξία οδικού δικτύου και ανθρώπινης τακτικής συγκοινωνίας για πολλά χρόνια.

Είχα την τύχη να ζήσω για αρκετά χρόνια σε γερμανόφωνη περιοχή της Γαλλίας, την Αλσατία, με αρκετά ανάλογα χαρακτηριστικά των δικών μας χωριών (παρόμοια πανίδα και χλωρίδα, διγλωσσία, με αλληπάλληλες πολεμικές περιπέτειες, καθώς άλλοτε ήταν γαλλικό και άλλοτε γερμανικό κομμάτι ...). Τα χωριά της όλης μοιάζουν ανέγγιχτα από τις νέες συνθήκες ζωής, από την αστικοποίηση ή την παγκοσμιοποίηση. Αξιοποίησαν ορθολογικά τη νέα τεχνολογία σε όλους τους τομείς της αγροτικής και κτηνοτροφικής παραγωγής, αλλά διατήρησαν το τοπικό χρώμα και τις παραδόσεις τους. Διατήρησαν τη ζωή και την ψυχή τους. Γι' αυτό οι νέοι τους πολύ συχνά αρνούνται λαμπρές πανεπιστημιακές σπουδές και καριέρες που θα τους αποσπούσαν από τον τόπο τους, γιατί δεν ανταλλάσσουν την ποιότητα και τη σιγουριά της ζωής του χωριού τους με την αγχώδη, αφύσικη και υποβαθμισμένη διαβίωση που προσφέρουν οι περισσότερες σύγχρονες μεγαλουπόλεις.

Κι ούτε βέβαια φταίει τόσο το άγνο ούτε των τόπων μας (ή υλοτομία και η κτηνοτροφία και κάποιες άλλες δραστηριότητες θα μπορούσαν να κρατήσουν άνετα μεγάλη μερίδα του ντόπιου πληθυσμού), αφού και στις ευφορύτερες περιοχές της Ελλάδας χωρίς τους λεγόμενους οικονομικούς μεταναστες οι σοδειές θα έμεναν σήμερα στα χωράφια ή στα δέντρα, από έλλειψη ντόπιων εργατικών χεριών ...

Τα δικά μας χωριά ερήμωσαν επίσης, γιατί έχασαν την παράδοσή τους, όχι σαν μουσειακό είδος που προσπαθεί απεγνωσμένα να κρατηθεί στη ζωή χάρη στη φιλότιμη προσπάθεια κάποιων τοπικών πολιτιστικών συλλόγων, αλλά ως τρόπο ζωής και συμπεριφοράς. Από τη στιγμή που χάθηκε η πίστη στη συλλογικότητα, την αγάπη, την προσφορά, τον σεβασμό προς τη φύση, την αρμονική συμβίωση ανθρώπων, πανίδας και χλωρίδας από τη στιγμή που έσβησε ο σεβασμός προς τον Θεό και τον άνθρωπο και στη θέση τους λατρεύονται πια ο ατομικισμός και η αδιαφορία, η φυγοπονία και η ασέβεια προς τον άνθρωπο και τη φύση, ο άκρατος ευδαιμονισμός, η θεοποιημένη τεχνολογία κι ένας άλογος πολιτισμός, που υπόσχεται στους πάντες τα πάντα, με χαρακτηριστική ευκολία και με βασικά εφόδια το θράσος, την αμάθεια και την αναισθησία: ένας πολιτισμός πρόχειρων θεαμάτων, εύπεπτων και ρηχών "επικοινωνιακών πυροτεχνημάτων", απροκάλυπτης απληστίας και επιδεικτικής βίας, ... από τη στιγμή αυτή χάθηκε η παράδοση και η ψυχή των χωριών μας ...

Φυσικά δεν τρέφει κανείς αυταπάτες πως μπορούν να αναστηθούν σήμερα τα παλιά χωριά, όπως τα γνωρίσαμε και τα ζήσαμε οι παλαιότεροι, γιατί η ζωή θα εξελίσσεται συνεχώς. Εκείνο που έχουμε χρέος να αναστήσουμε και να διαφυλάξουμε είναι οι αξίες μας ασύγκριτα ανώτερης ποιότητας ζωής, που όλοι νοσταλγούμε κάθε φορά που περιδιαβάζουμε στους δρόμους των παιδικών μας χρόνων, κάθε φορά που ακούμε τα γάργαρα νερά να κελαϊδούν το αχνό τραγούδι της ζωής και της γονιμότητας, κάθε φορά που η καρδιά μας πληγώνεται από τα κελάηδημα του αηδονιού ή το ορμητικό φτερούγισμα του κότσυφα και τη φωνή του κούκου, κάθε φορά που η ψυχή μας ανασταίνεται από το ανοιξιάτικο άρωμα που σκορπίζουν τα μανουσάκια και τα αμάραντα, οι τριανταφυλλίες και τα λολίσσια, κάθε φορά που ο ουρανίσκος μας ευφραίνεται από τους ελάχιστους, αλλά γευστικότερους καρπούς, που απέμειναν, ή πίνουμε τα κρύα νερά αντλώντας με τις χούφτες μας, κάθε φορά που μπαίνουμε ευλαβικοί προσκυνητές σε χώρους αγιασμένους από την πίστη των περασμένων γενεών με την απλή καρδιά του ξωμάχου. Κι αυτό μπορεί να γίνει, αλλά με την προσπάθεια όλων μας.

Με τη δική μας αγάπη ως αναπληρώσουμε την αστοργία και την αδιαφορία εκείνων που είχαν υποχρέωση να τιμήσουν τους αγώνες και τις θυσίες της περιοχής, βοηθώντας στη γρήγορη και ορθολογική ανοικοδόμηση των ερειπίων της φασιστικής λαίλαπας και συντελώντας αποφασιστικά στην πρόληψη της εγκληματικής αφαίμαξης του νεανικού δυναμικού. **Δυστυχώς ως σήμερα η Πολιτεία δεν εκτίμησε και φυσικά δεν τίμησε πραγματικά τους μαρτυρικούς νεκρούς μας. Αυτό φάνηκε καθαρά κατά την ένταξη των χωριών μας στο γνωστό πια "Καποδίστρια", όπου με το πρόσχημα οικονομικών και τεχνοκρατικών κριτηρίων, αγνοήθηκε η παραδοσιακή πρωτεύουσα του Ανατολικού Ζαγορίου, αγνοήθηκε η εξαιρετική κτιριακή υποδομή που υπήρχε και επαρκούσε για τις ανάγκες πολλών δημοτικών υπηρεσιών, και πάνω από όλα περιφρονήθηκε η προσφορά του χωριού μας στην υπόθεση της ελευθερίας και η θυσία τόσων ψυχών. Θέλω να πιστεύω πως είναι καιρός για επανόρθωση αυτής της κατάφωρης αδικίας, που θα ήταν η καλύτερη δικαίωση των μεγάλων θυμάτων. Το ζητούν οι ψυχές των νεκρών μας ... Και δεν είναι χάρη, αλλά υποχρέωση ...**

Ένα μέρος του κόσμου που τίμησε την "Ημέρα μνήμης".

των παιδιών τους. Ήταν κι αυτά. Μα πρώτιστα ήταν η καταστροφή των ανθρώπινων σχέσεων, της ομόνοιας και της αδελφότητας που χαρακτήριζε τις παλιές, κλειστές κοινότητες που, χωρίς να εμποδίζουν την ιδιωτική δραστηριότητα και προκοπή, στήριζαν μεγάλο μέρος της ευημερίας και ευτυχίας τους στη συλλογική εργασία και προσπάθεια. Οι παλαιότεροι θα θυμούνται σίγουρα τους κοινούς τρύγους και θερισμούς σε Τσίπιανη και Πενταλόνια αντίστοιχα, το άνοιγμα και καθάρισμα του μεγάλου αρδευτικού αύλακα με κοινή "προσωπική εργασία", τα κοινά ξέφρενα πανηγύρια σε κάθε ευκαιρία, την αλληλεγγύη των γειτόνων, αλλά και όλο το χωριό, στην αναποδιά κάποιου συγχωριανού τους ... Γιατί η λύπη που μοιράζεται γίνεται πιο λαφριά, ενώ η χαρά που σκορπίζεται σε άλλους πολλαπλασιάζεται άπειρα.

Ύστερα όμως από τους δυο πολέμους, ιδιαίτερα τον καταραμένο Εμφύλιο, οι καρδιές σκλήρυναν, η σιγουριά έδωσε τη θέση της στη διαρκή ανασφάλεια, η αδερφική εμπιστοσύνη χάθηκε και την θέση της πήραν η καχυποψία και η μνησικακία: η αγάπη βουβάρθηκε και στη θέση της μιλούσαν το μίσος, η

σταλγώντας όμως αθεράπευτα τη γη που γεννήθηκαν και πέρασαν τα παιδικά τους χρόνια ...

Γι' αυτό σήμερα, αν θέλουμε τιμή της μνήμης των μεγάλων νεκρών μας να είναι ουσιαστική, πρέπει να προχωρήσουμε όλοι μας σε αυτοκριτική. Να βρούμε και να αναλάβουμε. Να βρούμε και να αναλάβουμε το μερίδιο της ευθύνης που μας αναλογεί για τη σημερινή κατάσταση των χωριών μας. Γιατί δεν αντιδράσαμε όσο υπήρχε ακόμη καιρός στο διαφαινόμενο μαρasmus; Γιατί δεν επουλώσαμε νωρίτερα τις πληγές μας; Γιατί αφήσαμε τον εγωισμό και το προσωπικό μας βόλεμα να πνίξει τις τελευταίες ελπίδες σωτηρίας τους; ...

Θα μπορούσε βέβαια να προβληθεί εύκολα η αντίρρηση ότι η σημερινή παρακμή των χωριών μας είναι αποτέλεσμα των γενικότερων συνθηκών ζωής που έπληξαν, αν όχι όλα, τα περισσότερα τουλάχιστον ελληνικά χωριά, τα οποία βλέπουν τα νιάτα τους να μεταναστεύουν σε "άλλες πολιτείες". Θα μου επιτρέψετε να παρατηρήσω πως αυτό δεν ήταν απαραίτητο να γίνει. Αν συνέβη, ήταν γιατί ο βαθμός εγκατάλειψης όλης της περιοχής ήταν απίστευτος. Να θυμίσω μονάχα (ανάμεσα σε πολλά

ΑΥΤΟΙ ΟΙ ΑΔΙΚΑΙΩΤΟΙ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΑΜΑΧΟΙ, ΘΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΘΗΡΙΩΔΙΑΣ, ΑΥΤΑ ΤΑ ΜΑΡΤΥΡΙΚΑ ΧΩΡΙΑ, ΠΟΤΕ ΘΑ ΒΡΟΥΝΕ ΔΙΚΑΙΩΣΗ ΚΑΙ ΘΑ ΛΑΒΟΥΝ ΟΤΙ ΔΙΚΑΙΟΥΝΤΑΙ, Κ.Κ. ΠΡΟΕΔΡΟΙ, Κ.Κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΙ Κ.Κ. ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΠΡΕΣΒΕΥΤΕΣ, Κ.Κ. ΝΟΜΑΡΧΕΣ, Κ.Κ. ΔΗΜΑΡΧΟΙ; ΕΡΩΤΟΥΜΕ ΚΑΙ ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ ΑΠΑΝΤΗΣΗ! ΤΩΡΑ!

Γ. ΚΕΦΑΛΟΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΔΡΑ: ΕΣ ΑΥΡΙΟΝ ΤΑ ΣΠΟΥΔΑΙΑ...

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ
ΝΟΜΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΔΗΜΟΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΥ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Από το πρακτικό συνεδριάσεως του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Ανατολικού Ζαγορίου με αριθ. 12/2002.

Αριθ. Απόφασης: 127/2002

Περίληψη: Ανακήρυξη του Δ.Δ. Γρεβενιτίου σε Ιστορική Έδρα.

Στους Μηλιωτάδες και στο Δημαρχιακό Κατάστημα σήμερα στις **28 Αυγούστου 2002** ημέρα Τετάρτη και ώρα **8.30 μ.μ.** συνήλθε σε τακτική συνεδρίαση το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Ανατολικού Ζαγορίου, ύστερα από την έγγραφη πρόσκληση του Προέδρου του Δημοτικού Συμβουλίου με αριθμ. **2789/14-8-2002** που επιδόθηκε σε κάθε σύμβουλο, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 94 και 108 του Δ.Κ.Κ (Π.Δ/γμα 410/1995). Αφού διαπιστώθηκε ότι υπάρχει νόμιμη απαρτία, γιατί σε σύνολο **13** μελών παραβρέθηκαν τα **13**, δηλαδή:

ΠΑΡΟΝΤΕΣ

1. Χρ. Παπατόλης, Πρόεδρος
2. Ηλίας Κίτσιος, Αντιπρόεδρος
3. Ιω. Μητσόπουλος, Γραμματέας
4. Γεώργιος Κυρίσης
5. Φρειδερίκη Μότση
6. Αθηνά Πέτσιου
7. Αντώνιος Φωτιάδης
8. Χριστόδουλος Ζώμπρας
9. Κων/νος Δαλαγγέλης
10. Βασίλειος Σπύρου
12. Ιωάννης Ράπτης
13. Ελευθέριος Γιώτης

ΑΠΟΝΤΕΣ

κανένας

Στη συνεδρίαση παραβρέθηκαν οι Πρόεδροι των Τοπικών Συμβουλίων: 1. Καστανάνα, Ηλίας Καραγιάννης, 2. Πέτρας, Κων/νος Παπαζώης, 3. Ποταμιάς, Γεώργιος Μήτσης, 4. Καβαλλαρίου, Βασίλειος Θάνος, 5. Φλαμπουράριου, Νικόλαος Ευσταθίου, 6. Καρυών, Νικήτας Μπαλάσκας, 7. Πέας, Ιωάννης Νίκας.

Δεν παραβρέθηκαν οι πρόεδροι των Τοπικών Συμβουλίων: 1. Δόλιανης, Κων/νος Πανούσης, 2. Ελατοχωρίου, Γεώργιος Πισούνης, 3. Τριτσένου, Ευθύμιος Αγγέλης, 4. Ανθρακίτη, Βασίλειος Τζίμας, 5. Μακρινίου, Ηλίας Ζάνος.

Στη συνεδρίαση παραβρέθηκαν, επίσης, και οι: κ. Αικατερίνη Νόλα και κ. Κατσέφτης Γεώργιος, υπάλληλοι του Δήμου, για την τήρηση των πρακτικών. Ο Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου κ. **Χρήστος Παπατόλης**, κήρυξε την έναρξη της συνεδριάσεως και άρχισε η συζήτηση για τα θέματα της ημερήσιας διάταξης, παρουσία και του **Δημάρχου κ. Σωτήριου Σπυριδάκη**.

Στο 1ο Θέμα:

Ο Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου κ. **Χρήστος Παπατόλης**, εισάγει το 1ο θέμα της ημερήσιας διάταξης (**Ανακήρυξη του Δ.Δ. Γρεβενιτίου σε Ιστορική Έδρα**) και δίνει το λόγο στον κ. Δήμαρχο, ο οποίος το εισηγείται λέγοντας:

Κύριοι Σύμβουλοι
Σύμφωνα με το άρθρο 10 του Π.Δ/τος 332/1989 καθορίζονται οι διαδικασίες και για τον καθορισμό της έδρας, αλλά και για τον καθορισμό της Ιστορικής Έδρας.
Αναφέρει συγκεκριμένα, όπως αυτός τροποποιήθηκε με τον 2539/1997 "έδρα κατά το άρθρο 1 του παρόντος είναι ο συνοικισμός στον οποίο εγκαθίστανται οι κεντρικές υπηρεσίες του Δήμου. Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η οποία εκδίδεται ύστερα από γνωμοδότηση του Συμβουλίου Τοπικών, μετά από αίτημα του Δημοτικού Συμβουλίου, μπορεί να ορίζεται συνοικισμός ως ιστορική έδρα του Δήμου, εφόσον συντρέχουν ιστορικοί λόγοι. Στην **Ιστορική έδρα μπορούν, μετά από απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου, να πραγματοποιούνται συνεδριάσεις του Δημοτικού Συμβουλίου, καθώς και επίσημες γιορτές και τελετές**". Αυτό είναι που προσδιορίζεται από το Νόμο για το θέμα της Ιστορικής Έδρας και γίνεται ο διαχωρισμός ανάμεσα στην λειτουργική έδρα, εκεί δηλαδή που είναι εγκατεστημένες οι υπηρεσίες και στην Ιστορική Έδρα. Πιστεύω ηθικά και ιστορικά έχουμε υποχρέωση, σαν πρώτο Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου μας, Να προχωρήσουμε στο θέμα του καθορισμού ως Ιστορικής Έδρας του Γρεβενιτίου. Το Διαμέρισμα του Γρεβενιτίου και ιστορικά ήταν το μεγαλύτερο (μην ξεχνάτε ότι και η περιοχή που είμαστε τώρα και είναι έδρα του Δήμου, ιστορικά, ήταν ιδιοκτησία του Γρεβενιτίου). Το ίδιο το Γρεβενί, με βάση τα ιστορικά στοιχεία που υπάρχουν, έχει μια ιστορία πάνω από τριακόσια έτη, με τη σημερινή του μορφή τουλάχιστον. Πάντα ήταν στην ιστορία και μετά την απελευθέρωση ένα κέντρο εκπαιδευτικό, και αυτό φαίνεται από τουλάχιστον το 1913 από την έκθεση του Διευθυντή του Υπουργείου Παιδείας του κ. Καθάρου, που έχει κυκλοφορήσει και σε βιβλίο, όπως είναι και για τα άλλα χωριά, που δείχνει πως λειτουργούσε σαν εκπαιδευτικό κέντρο. Το ίδιο το Γρεβενί, σε όλη τη διαδρομή μέχρι τα τελευταία χρόνια, λειτουργούσε και σαν Διοικητικό κέντρο με πολλαπλές υπηρεσίες που εξυπηρετούσαν την ευρύτερη περιοχή. Μέχρι και Ειρηνοδικείο ένα διάστημα είχε το χωριό, Ταχυδρομείο, Ιατρείο, Αστυνομία και άλλες υπηρεσίες που είχε στην ιστορική του διαδρομή. Αλλά και στη μετέπειτα πορεία, στην Αντίσταση και στον πόλεμο, ήταν το κέντρο της Αντίστασης εναντίον των Γερμανών, γι' αυτό είχε και περισσότερες ας το πούμε απώλειες από τις επιθέσεις των Γερμανών κατακτητών. Και ένας επιπλέον λόγος είναι κι αυτή η προσφορά του, που χωρίς να μειώνεται καθόλου ίσα-ίσα η προσφορά των υπόλοιπων χωριών και όλων των κατοίκων της περιοχής στην Αντίσταση κατά των κατακτητών, αλλά και στις μετέπειτα μελέτες και διαδικασίες που δεν βρήκαν στην πορεία εφαρμογή και στη λογική της ανοιχτής πόλης των οικισμών προτείνοντας σαν κέντρο ανάπτυξης αυτών των παραδοσιακών οικισμών και μετέπειτα σε μια σειρά μελέτες και πολιτικές που προγραμμάτιζε το κράτος αναγνωρίζοντας σ' αυτές τις προτάσεις-μελέτες την ιστορική προσφορά και την ιστορική διαδρομή του Γρεβενιτίου.

Μ' αυτή την έννοια, χωρίς να θέλω να πω περισσότερα πράγματα, την ιστορία την ξέρουμε, δεν είμαι ιστορικός για να κάνω ανάλυση ιστορική, είναι και γραμμένα και σε όλα τα βιβλία που γράφουν για το Ζαγόρι και πιστεύω ότι έχουμε καθήκον ως Συμβούλιο, φεύγοντας από αυτή τη θητεία να πάρουμε αυτή την απόφαση που πιστεύω ότι θα είναι και ιστορική απόφαση.

Ο κ. **Αντιδήμαρχος**, αφού έλαβε το λόγο, είπε τα παρακάτω:
Συμπληρωματικά δύο κομμάτια, καίτοι νομίζω το εξάντλησε το θέμα ο κ. Δήμαρχος, αλλά από τους λόγους που συνηγορούν για να χαρακτηριστεί ως ιστορική έδρα εκτός του πληθυσμού που ήταν, είναι και συνεχίζει να είναι ένα από τα μεγαλύτερα χωριά, θα πρέπει να ξέρουμε ότι προπολεμικά στο Γρεβενί υπήρχε Γυμνάσιο, υπήρχε παρθενγωγείο, ταπητουργική σχολή, Ειρηνοδικείο, γινόταν και λαϊκές αγορές όπου συμμετείχαν πωλητές και από άλλα χωριά κ.λ.π.

Όσον αφορά τώρα για τις υπηρεσίες, ακόμη διατηρεί ορισμένες, αλλά είναι γεγονός ότι παλιά είχε περισσότερες, μιλάμε δηλαδή για Αστυνομία, Ταχυδρομείο, Δασονομείο, Αγροτικό Ιατρείο κ.λ.π. Και να σκεφτούμε και το τελευταίο, που αυτό δεν σημαίνει ότι μειώνουμε τα άλλα χωριά, ότι υπέστη ολοκληρωτική καταστροφή από την πυρπόληση και είχε και τα περισσότερα θύματα.

Επομένως οι λόγοι αυτοί συνηγορούν έστω και να ονομαστεί Ιστορική έδρα.

Η κ. **Φρειδερίκη Μότση**, αφού έλαβε το λόγο είπε τα εξής:

Δεν ξέρω αν οι συνδημότες μας σήμερα θα νοιώσουν περηφάνια ή θλίψη. Αν θα εύχονταν να μην έρχονταν εκλογές τόσο συχνά, κάθε τέσσερα χρόνια, ή να έρχονταν κάθε χρόνο μήπως και τους θυμηθούμε.

Νοιώθω θλίψη γιατί πριν τέσσερα χρόνια κάναμε ένα καθολικό αγώνα για την αλλαγή της έδρας, για την μεταφορά της έδρας από Μηλιωτάδες στο Γρεβενί. Κάναμε έναν αγώνα με ενθουσιασμό, πείσαμε τον κόσμο ότι την επόμενη μέρα θα κινούσαμε τις διαδικασίες για την αλλαγή της έδρας.

Πλην όμως, και οι συνάδελφοι της πλειοψηφίας μπορούν να το βεβαιώσουν, όταν εγώ έθεσα αυτό το θέμα συνάντησα αντίδραση και κάτι χειρότερο ίσως.

Θεωρώ αβέβια να εμπαίζουμε τους Γρεβεντάτες, που είναι τόσο πικραμένοι και προσπαθούμε την πίκρα τους να τη γλυκάνουμε με μια καραμέλα, πάλι προεκλογική.

Αυτή η διαδικασία, έστω εφόσον εξαντλούσαμε το θέμα της μεταφοράς της έδρας του Δήμου, θα έπρεπε να έχει γίνει το Γενάρη του 1999 ή έστω μέχρι τον Απρίλη του 1999, ούτως ώστε να έχουμε ένα αποτέλεσμα για να δείξουμε το σεβασμό μας στους Γρεβεντάτες.

Βεβαίως και σήμερα που έρχεται, κανείς δεν θα έχει αντίρρηση να ψηφίσει αυτή την πρόταση του Δημάρχου. Όμως ο καθένας που έχει αίσθημα του τι συμβαίνει στις προεκλογικές περιόδους κουνάει το κεφάλι με μελαγχολία.

Βεβαίως θα ψηφίσω αυτή την πρόταση, αυτό όμως έπρεπε να έχει γίνει

πριν τέσσερα χρόνια, για να έχουμε και το αποτέλεσμα του.

Ο κ. **Αντώνιος Φωτιάδης**, αφού έλαβε το λόγο, είπε τα εξής:

Θα συγχαρώ την κ. Μότση για την ειλικρίνειά της και τη σαφήνεια του όλου θέματος. Αλλά τώρα θα συγχαρώ και τον κ. Δήμαρχο ο οποίος έχει πολύ καλά τερτίπια.

Βλέποντας τον κίνδυνο και τα λοιπά αναγκάζεται να χρησιμοποιεί μέσα επί το πλείστον αθέμιτα. Διότι όντως είναι αθέμιτα. Υποτιμάει τη νοημοσύνη τόσο των Δημοτικών Συμβούλων όσο και των συνδημοτών μας του Δημοτικού Διαμερίσματος Γρεβενιτίου. Μα ποιος αμφιβάλει για την ιστορική κληρονομιά του χωριού; Ποιος έχει αντίρρηση γι' αυτό; Αντίρρηση έχει ο ίδιος και είχε ο ίδιος ο οποίος στα τέσσερα ολόκληρα χρόνια που μπορούσε και είχε αυτή την ευκαιρία να το φέρει στο Συμβούλιο και πιστεύω δεν θα είχε κανείς μας απολύτως αντίρρηση. Το φέρει σε μια στιγμή που σαν στόχο του έχει μόνο και μόνο πως θα εξαπατήσει τους δημότες του Δημοτικού Διαμερίσματος Γρεβενιτίου, πως θα τους παραπλανήσει με λίγα λόγια, πως θα τους θεωρήσει τελείως μα τελείως αφελείς.

Δεν είναι, κ. Δήμαρχε, αφελείς οι Γρεβεντάτες. Καθόλου δεν είναι αφελείς. Και εγώ θά λεγα και απευθύνω από αυτό εδώ το βήμα, από αυτόν εδώ το χώρο, αν πραγματικά είναι αυτό που πιστεύω και το πιστεύω για τους Γρεβεντάτες, ότι είναι πολύ καθαροί να κάνουν μόνο ένα για την πράξη σας αυτή. Να σας καταψηφίσουν, διότι μόνο αυτό αξίζετε, μόνο την καταψήφισή.

Έρχεστε ένα μήνα προ των εκλογών, βλέποντας ότι στο σύνολό τους σχεδόν, εκτός από μία πολύ μικρή ενδυνάμει μερίδα του λαού σας αποδέχεται για τα σφάλματά σας, τα οποία κάνατε σε όλη την τετραετία, έρχεστε τώρα με παραπλανητικούς τρόπους να κάνετε τι;

Λυπάμαι πάρα πολύ. Υποτιμάται η νοημοσύνη όλων μας και όλων των συνδημοτών μας.

Βεβαίως, αν η πλειοψηφία του Συμβουλίου είναι υπέρ αυτής της πράξης δεν θα έχω αντίρρηση, αλλά θεωρώ όμως, ότι σε καμία περίπτωση δεν θα πρέπει να συμφωνήσουμε.

Το όλο θέμα πρέπει να τύχει της αναβολής και το νέο συμβούλιο που θα προκύψει από τις εκλογές και αν έχετε την τύχη να είστε εσείς, τότε έχετε όλο το χρόνο να το φέρετε. Αν όχι, εκείνοι που θα 'ρθουν θα κρίνουν.

Και θέλω να πιστεύω ότι θα το φέρουν σαν θέμα και θα το κάνουν πράξη αυτό. Αλλά θα το κάνουν πράξη όμως, με γνώμονα πάντοτε τη λογική και το συμφέρον ολόκληρου του Δήμου.

Θα το κάνουν πράξη στην αρχή της θητείας τους, στο ξεκίνημα της θητείας τους και όχι στο τέλος, μόνο και μόνο έχοντας την σκοπιμότητα σαν μέτρο.

Ο κ. **Βασίλειος Σπύρου**, αφού έλαβε το λόγο, είπε τα εξής:

Στις προηγούμενες Δημοτικές Εκλογές, είχα σκεφτεί ότι το θέμα της Ιστορικής έδρας ήταν μια καλή ευκαιρία, έτσι ώστε να εξαλείψουμε τις διαφορές που υπήρχαν, τις τοπιστικές, συναισθηματικές και λοιπά, ανάμεσα στα χωριά μας. Σκέφτηκα τότε και δεν το έφερα στο Δημοτικό Συμ-

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΔΡΑ: ΕΣ ΑΥΡΙΟΝ ΤΑ ΣΠΟΥΔΑΙΑ...

βούλιο, ότι αν έκανα κάτι τέτοιο θα απεμπολούσα ουσιαστικά (πως θα το αισθάνονταν οι Γρεβεντάτες) το δικαίωμά τους να μεταφέρουν την έδρα, αυτό που λέμε λειτουργική έδρα.

Είπε ο κ. Κυρίτης, στο τέλος, έστω και αυτό. Ξέρετε τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι τα ξεχνάμε όλα τα υπόλοιπα, ψηφίζουμε εδώ πέρα την Ιστορική έδρα σήμερα, γίνονται οι εκλογές, ευχαριστημένοι οι Γρεβεντάτες, ευχαριστημένοι όλοι μας και τα θέμα πάει και τελειώνει.

Για να δούμε λοιπόν περί Ιστορικής έδρας. Τι ήταν αυτό που εμπόδιζε το Δημοτικό Συμβούλιο τέσσερα χρόνια να φέρει το θέμα της Ιστορικής έδρας.

Ποιοι λόγοι ήταν αυτοί οι οποίοι ανάγκασαν τον κ. Δήμαρχο να το φέρει προς θέμα την τελευταία ουσιαστικά συνεδρίαση του Δημοτικού Συμβουλίου πριν τις εκλογές;

Ήταν μήπως αντίδραση Δημοτικών Συμβούλων; ακούστηκε ποτέ ή συζητήθηκε το θέμα σ' αυτή την αίθουσα ή οπουδήποτε αλλού, έστω και σε συνέντευξη των κατοίκων του Γρεβεντίου ή και οποιαδήποτε άλλη ανοιχτή δημόσια συγκέντρωση; Ουδέποτε.

Άρα λοιπόν φτάνουμε σε ένα σημείο, που να μην μας παρέχει τη δυνατότητα ο Νόμος, αλλά στην ουσία υπάρχει μία παραπλάνηση ή αν το πω αλλιώς, θα παρθεί μια απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου γνωμοδοτική, γιατί τέτοια είναι, βέβαια είναι και ουσιαστική, αλλά δεν είναι αυτή καθ' αυτή απόφαση εκτελεστέα.

Έχουμε λοιπόν μια απόφαση περί της Ιστορικής έδρας, την μεταβιβάζουμε στην Περιφέρεια, πάει στο Υπουργείο Εσωτερικών, και το Υπουργείο Εσωτερικών στέλνει την απόφαση στην Επιτροπή Ιστορικών, η οποία υπάρχει για τις συγκεκριμένες περιπτώσεις. (Σε παρένθεση σας λέω, καμία Ιστορική έδρα, τα τέσσερα χρόνια λειτουργίας του "Καποδίστρια" δεν εγκρίθηκε μέχρι σήμερα, πουθενά στην Ελλάδα, παρότι αυτό προβλεπόταν στον Ν. 2539. Αν ξέρετε εσείς καμία να μας το πείτε).

Στέλνουμε λοιπόν αυτή την απόφαση σ' αυτή την επιτροπή. Φανταστείτε λίγο το χρόνο. Περνάει το διάστημα αυτό, περνάει και οι εκλογές, ήσυχτοι οι Γρεβεντάτες ότι κάτι πετύχανε από το Δημοτικό Συμβούλιο, από τον Δήμαρχο τον κ. Σπυριδάκη και από τους υπόλοιπους Δημ. Συμβούλους και έρχεται το Υπουργείο και λέει ότι της περί ιστορικότητας αυτής δεν φτάνουν τα στοιχεία να ανακηρυχθεί ιστορική έδρα. Ποιο το όφελος και ποιος θα αναλάβει την ευθύνη; Γιατί, αν θέλετε να επιχειρηματολογήσουμε για την ιστορική έδρα, υπάρχουν στοιχεία και μάλιστα μπορώ να αναφέρω πολύ περισσότερα από εσάς.

Κύριε Δήμαρχε, περί της ιστορικότητας του Γρεβεντίου δεν αμφισβallest κανείς, παρότι κάθε χωριό έχει τη δικιά του ιστορία, παρότι κάθε χωριό μπορεί να πει ότι και αυτό μέσα στην πορεία του χρόνου έχει να δείξει πολλά πράγματα, και το διαφορετικό είναι το καλό, γιατί αν ήταν όλα ίδια δεν θα συζητάγαμε, αλλά πείτε μου εσείς, αν αυτή η απόφαση δεν εγκριθεί, πώς θα αντικρίσουμε τους ανθρώπους αυτούς στους οποίους λέμε σήμερα ότι κοιτάτε σας κάνουμε κά-

τι το οποίο είναι καλό.

Συμφωνώ με την ιστορική έδρα. Δεν έχω καμία αντίρρηση. Όμως θεωρώ εμπαιγμό εάν αυτό δεν εγκριθεί από το Υπουργείο Εσωτερικών.

Γι' αυτό λοιπόν, ή θα 'πρεπε να έρθει από την αρχή από το 1999, έστω το 2000, έστω το 2001, όμως ποτέ λίγο πριν τις εκλογές του 2002.

Κατά τη γνώμη μου, παρότι συμφωνώ απόλυτα με τον καθορισμό ως Ιστορικής έδρας του Γρεβεντίου, **προτείνω να αναβληθεί το θέμα για μετά τις εκλογές.**

Ο κ. Ιωάννης Ρούσκας, αφού έλαβε το λόγο, είπε τα εξής:

Κύριε Πρόεδρε, είμαι σκεπτικός πολύ, γιατί χρησιμοποιούνται τέτοιες μέθοδοι και τέτοια προεκλογικά κόλπα για να ξεγελάσουν τους πανέξυπνους Γρεβεντάτες. Μια φορά τους ξεγέλασαν. Δεν πρόκειται να τους ξαναγελάσουν.

Αν θέλουμε να σεβόμαστε τον τόπο μας, αν θέλουμε να δίνουμε αξία στις αρχές, στις παραδόσεις και τις αξίες του τόπου μας, πρέπει να το δείχνουμε με πράξη.

Εγώ καμία φορά δεν σας είδα σε καμία δοξολογία πρώτη του έτους, αφού έτσι λέτε, κ. Δήμαρχε, δεν σας είδα εκεί, γιατί ήμουν όλα τα χρόνια, δεν σας είδα σε επίσημες γιορτές, εκτός αν πήγατε άλλες Κυριακές, αυτό δεν μπορώ να το αποδείξω.

Άρα σημαίνει στην πράξη, ότι εμείς πήγαμε και το αποδείξαμε στο λαό του Γρεβεντίου ότι τους τιμούμε και τους σεβόμαστε.

Τώρα τους θυμηθήκατε και έρχεστε για να δημιουργήσετε κλίμα, υπέρ εσάς, προεκλογικό. Λυπάμαι, γιατί δεν θα τα καταφέρετε.

Η θέση μου είναι: **Να αναβληθεί οπωσδήποτε το θέμα, μ' όλη την αγάπη μου και το σεβασμό για τον κόσμο του Γρεβεντίου και να συζητηθεί μετά τις εκλογές, τουλάχιστον.**

Η κ. Αθηνά Πέτσιου, αφού έλαβε το λόγο, είπε τα εξής:

Το Γρεβεντί είναι πικραμένο και θα παραμείνει πικραμένο, είτε πάρει την Ιστορική έδρα είτε όχι, πάντα θα είναι πικραμένο και δεν έχει σημασία ποιο Δημοτικό Συμβούλιο θα το αποφασίσει αυτό, αν θα είναι το σημερινό ή το επόμενο.

Πίκρα δεν πρόκειται να φέρει, γιατί η πίκρα παραμένει για το λόγο και τον τρόπο που αφαιρέθηκε η έδρα από το Γρεβεντί και όχι γιατί τώρα κάνουμε προσπάθεια να κάνουμε το Γρεβεντί Ιστορική έδρα.

Προτείνω να πάρει τώρα την Ιστορική έδρα το Γρεβεντί, γιατί ήδη πέρασαν τέσσερα χρόνια και οφείλαμε να είχαμε πάρει από την αρχή αυτή την απόφαση.

Στη συνέχεια, δόθηκε ο λόγος στον Πρόεδρο της Αδελαφότητας Γρεβεντίου, κ. Γιώργο Δερμάνη, ο οποίος είπε τα παρακάτω:

Κατ' αρχάς είμαι υποχρεωμένος να πω ότι διαπίστωσή μου είναι ότι γίνεται ένα πολιτισμένο Δημοτικό Συμβούλιο και αυτό είναι μια πρώτη μου χαρά και ευχαρίστηση.

Όσον αφορά για την Ιστορική έδρα της πατρίδας μου, του Γρεβεντίου, με βρίσκει απροετοίμαστο, και αυτό έχει σαν συνέπεια να μην κάνω τεχνάσματα καθότι και πολιτικός δεν είμαι.

Όμως έστω και αν γίνει αναβολή του αιτήματος, που κατέθεσε ο κ. Δήμαρχος, η διαπίστωση είναι ότι **αποδέχεται το Δημοτικό Συμβούλιο εδώ να γίνει Ιστορική έδρα το Γρεβεντί και αυτό βέβαια δεν γεννήθηκε από παρθενογέννηση. Ήταν οι συζητήσεις, η πικρία των Γρεβεντάτων και νομίζω ότι και στις σημερινές συνθήκες και εμείς οι απόδημοι των Αθηνών ακούσαμε, όχι μόνο από τα επίσημα χείλη του Δημάρχου, αλλά είναι και απαίτηση συνολικά των κατοίκων ασχέτως ποια παράταξη θα ψηφίσουν. Ήταν, ότι οι κάτοικοι του χωριού μας πρέπει τουλάχιστον να αισθάνονται, να γίνει Ιστορική έδρα.** Στις αποφάσεις που θα πάρετε και αν δεν τις πάρετε σήμερα, θα τις πάρετε αύριο, εγώ δεν μπορώ να παρέμβω, και δεν μου το επιτρέπει και ο ρόλος που έχω σαν Πρόεδρος της Αδελαφότητας Γρεβεντίου.

Ο κ. Δαλαγγέλης Κων/νος, είπε τα εξής:

Κ. Πρόεδρε, δυστυχώς είναι και αυτό ένα από τα θέματα τα οποία προεκλογικά ήρθαν προς συζήτηση και μας φέρνουν σε μια δύσκολη θέση, όχι να αποφασίσουμε αλλά ακόμη και να σκεφτόμαστε και να μνημονεύσω τη φράση της συναδέλφου της κ. Μόστη, σε προηγούμενη συζήτηση του Δημοτικού Συμβουλίου είναι δυνατόν να κάνουμε τα εκατομμύρια σαν τα ψάρια του Χριστού, τα πέντε να χορτάσουν πέντε χιλιάδες άνθρωποι και μου είπε συνάδελφε τι να κάνουμε, άλλοι κερδίζουν και άλλοι χάνουν προεκλογικά.

Τότε ήταν εκατομμύρια, σήμερα όμως παίζουμε με κάτι το οποίο είναι πνευματικό και η κλοπή της σκέψης του ανθρώπου είναι ακριβότερη από όποια εκατομμύρια και από όποια τοιχάρια κάναμε και από όποια υδραγωγεία φτιάξαμε ή προγραμματίσαμε.

Γι' αυτό λοιπόν Δήμαρχέ μου θα ξαναπώ αυτό που ξανάπα και άλλη φορά, ότι εγώ όσο και αν εσύ δεν το θέλεις θα προσπαθώ να λέω τη σκέψη μου δρώντας σαν Δημοτικός Σύμβουλος. Διότι υποτίθεται ότι συναποφασίζουμε για ορισμένα πράγματα μέσα στο Δημοτικό Συμβούλιο. Ήταν λάθος ο χρόνος που επέλεξε και μας φέρνει σε μια θέση έτσι που να μην αισθανόμαστε άνετα, διότι αναγνωρίζουμε τις ιδιαιτερότητες του κάθε χωριού, την ιστορικότητα που το Γρεβεντί επικαλείται και έχει, διότι γνωρίζουμε οι περισσότεροι από εμάς οι μεγαλύτεροι, γνωρίζουμε και την προσφορά του χωριού αυτού στα πολιτιστικά δρώμενα της περιοχής και στο εμπόριο και στους πνευματικούς άντρες που έχει βγάλει και συγγενικές σχέσεις που σαν κεφαλοχώρι του Ανατολικού Ζαγορίου είχε με όλα τα γύρω που παλιότερα ήταν ένας δεσμός φιλίας και αγάπης. Η συμπεθερία της Κουμαριάς των χωριανών κάθε χωριού με το άλλο χωριό.

Όλα αυτά δεν μας φέρνουν έξω από την πραγματικότητα, ότι το χωριό αυτό το Γρεβεντί έχει κάποιο λόγο να ζητάει και μάλιστα μεγάλο λόγο.

Ο τρόπος όμως που φέρετε το θέμα αυτό προς συζήτηση και η χρονική περίοδος δεν είναι η κατάλληλη Δήμαρχε και ίσως μια αναβολή του θέματος για το επόμενο Δημοτικό Συμβούλιο που ν' αποφασίσει με νηφα-

λιότητα και αγωνιστικότητα περισσότερο.

Γιατί εδώ δεν πρόκειται να πάρουμε μια απόφαση εμείς και να την εγκρίνει η Περιφέρεια. Είναι μια διαδικασία γραφειοκρατίας, νομοθετικής ρύθμισης και αποφάσεις πολλών παραγόντων μέχρι να φτάσει να γίνει αυτό. Απ' ότι διάβασα στην εγκυκλοπαίδεια, θεωρείται ιστορική έδρα ο Δήμος Μεσολογγίου στον Νομό Αιτωλοακαρνανίας για ευνόητους λόγους και έχει κρατήσει και την ονομασία. Μακάρι να το πετύχουμε και μακάρι να δικαιωθούμε έστω και στη σκέψη τους οι Συμπατριώτες Γρεβεντάτες, αλλά ατυχώς ο χρόνος στον οποίο το φέρετε το θέμα και καλόν θα είναι τέτοια πράγματα ν' αποφεύγονται, ούστε ώστε να μην δημιουργούνται έριδες, εκεί που δεν υπάρχουν. Τις σχέσεις μεταξύ χωριών θα μπορούσαμε να τις εξομαλύνουμε περισσότερο, αντί να τις τονώνουμε προς το χειρότερο.

Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου, κ. Χρήστος Παπατόλης, είπε τα παρακάτω:

Διαπιστώθηκε, πράγματι, ότι η ομόφωνη άποψη του Δημοτικού Συμβουλίου για την ανακήρυξη του Γρεβεντίου σαν Ιστορική έδρα. Κανένας από τους συναδέλφους δεν διαφωνεί σε αυτό το θέμα.

Η ένσταση και η διαφωνία είναι ότι έρχεται στο τέλος της τετραετίας.

Είναι πραγματική αυτή η ένσταση, δεν θα πάρω θέση σ' αυτή τη φάση προσωπικά, και αυτό που έχει μεγάλη σημασία είναι ότι δεν υπάρχει καμία αντίρρηση από το Δημ. Συμβούλιο να κηρύξει το Γρεβεντί σαν Ιστορική έδρα, άσχετα ν' εγκριθεί από το Υπουργείο Εσωτερικών ή όχι.

Ο Δημοτικός Σύμβουλος κ. Ευθύμιος Κίτσιος απεχώρησε από την συνεδρίαση κατά τη συζήτηση του πρώτου θέματος.

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ:

Το Δημοτικό Συμβούλιο μετά από διαλογική συζήτηση της 28-08-2002 και σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 106 & 109 του Π. Δ. 410/95, με τέσσερις (4) ψήφους υπέρ (κ.κ. Κυρίτης Γεώργιος, Μητσόπουλος Ιωάννης, Ζώμπρας Χριστόδουλος, Αθηνά Πέτσιου) / και επτά (7) κατά (κ.κ. Φωτιάδης Αντώνιος, Ρούσκας Ιωάννης, Γιώτης Ελευθέριος, Σπύρου Βασίλειος, Δαλαγγέλης Κων/νος, Μόστη Φρειδερίκη, Κίτσιος Ηλίας) και ενός (1) λευκού του Προέδρου του Δημ. Συμβουλίου κ. Χρήστου Παπατόλη,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

Να αναβληθεί το θέμα και με τη δέσμευση ολόκληρου του Δημοτικού Συμβουλίου να έρθει στην πρώτη συνεδρίαση Συμβουλίου, αμέσως μετά τις εκλογές.

Η απόφαση αυτή έλαβε αύξοντα αριθμό 127/2002.

Ακριβές αντίγραφο
ο Δήμαρχος
ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΣΠΥΡΙΔΑΚΗΣ

“Πολίτες Εν Δράσει”

Από τις 31 Ιουλίου έως 18 Αυγούστου στο Γρεβενίτι φιλοξενήσαμε την εθελοντική οργάνωση «Πολίτες εν Δράσει» η οποία σε συνεργασία με το Δήμο Ανατολικού Ζαγορίου προχώρησε στην καταγραφή, τον καθαρισμό και τη φωτογράφιση 6 παραδοσιακών πέτρινων γεφυριών από τα 80 περίπου που υπάρχουν στην Περιοχή μας. Ακόμη σκάλισαν σε ξύλο καλαίσθητες πινακίδες με την ονομασία κάθε ένα από αυτά.

Ήρθαν 24 νέοι από την Ελλάδα και το εξωτερικό με σκοπό την προσφορά εθελοντικής εργασίας, την γνωριμία μεταξύ τους καθώς και με άλλους νέους της περιοχής. (Μοναδικός νέος από την περιοχή μας που έκανε πράξη τον εθελοντισμό είναι ο Μιλτιάδης - Πέτρος Νάνος). Έμαθαν περιληπτικά την ιστορία του τόπου μας και χόρεψαν στα πανηγύρια μας.

Ένα τμήμα της οργάνωσης θα επιστρέψει για την παρουσίαση έκθεσης φωτογραφίας με υλικό από την συγκεκριμένη δραστηριότητα.

Επί πλέον το πρόγραμμα περιλαμβάνει την τύπωση καλαίσθητου βιβλίου οδηγού με την ιστορία και τη θέση του κάθε γεφυριού προς το παρόν και με τη συμπλήρωση όλων των μνημείων μας (μοναστήρια, αρχ. χώροι, νεροτριβές, νερόμυλοι, μαντάνια, βρύσες, κλπ.) σε επόμενη φάση, ώστε να αποτελέσει εγχειρίδιο για κάθε επισκέπτη που θέλει να επισκεφθεί το Ανατολικό Ζαγόρι.

ΑΘΗΝΑ ΠΕΤΣΙΟΥ

Το ΜΕΤΑ του γεφυριού “Καλντερούσας”

Το ΠΡΙΝ του γεφυριού “Καλντερούσας”

Το γεφύρι της Τσίπιανης καθαρισμένο από την ομάδα “Πολίτες εν Δράσει”

ΘΕΑΤΡΟ

Στις 13 Αυγούστου είχαμε την τύχη να παρακολουθήσουμε μια ακόμη παράσταση του Δ.Η.Π.Ε.ΘΕ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ «Το Φιντανάκι» ΤΟΥ ΠΑΝΤΕΛΗ ΧΟΡΝ σε σκηνοθεσία ΠΑΝΤΕΛΗ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ.

Ένα έργο Ηθογραφικό, ζωντανό και τρυφερό, με χιούμορ και συγκίνηση. Ο έρωτας, η προδοσία, το χρήμα, η τιμή και η τιμιότητα, η περηφάνια και η ταπεινοφροσύνη των ανθρώπων, έννοιες και αξίες διαχρονικές. Γι' αυτό παρ' όλο που απηχεί τα ήθη και τις συνθήκες της δεκαετίας του '20 - '30 ακόμη και σήμερα παραμένει έργο ορόσημο. Αποκαλύπτει την αλαζονεία και την υποκρισία της μεγαλοαστικής τάξης που γι' αυτήν όλα είναι άπρεπα και μεμπτά.

Το κοινό, όπως πάντα, άψογο, με θεατρική παιδεία, γι' αυτό και οι ηθοποιοί έδωσαν τον καλύτερο εαυτό τους και σε αντάλλαγμα εισέπραξαν τα θερμότερα χειροκροτήματα. Ακολούθησε η καθιερωμένη φιλοξενία των ηθοποιών, τεχνικών και λοιπών παραγόντων της παράστασης με δείπνο στο χαγιάτι. Ιδιαίτέρως “τιμήθηκαν” οι πίτες που προσφέρθηκαν από κυρίες του χωριού μας. Τα ποτά πρόσφερε η Αδελφότητα Γρεβεντίου.

ΗΜΕΡΑ ΜΝΗΜΗΣ

Έχει καθιερωθεί από το 1999 η πρώτη Κυριακή του Ιουλίου ως Ημέρα Μνήμης της ολοκληρωτικής καταστροφής από τους Γερμανούς κατακτητές των χωριών του Δήμου μας και στο Γρεβενίτι να πραγματοποιούνται εκδηλώσεις για την ημέρα αυτή.

Το πρόγραμμα των φετινών εκδηλώσεων είχε ως εξής:

- 10.30 Δοξολογία
- 11.30 Επιμνημόσυνη δέηση στο Μνημείο Πεσόντων του Δ.Δ Γρεβεντίου
- 11.50 Κατάθεση στεφάνων
- 12.10 Ομιλία
- 12.30 Λήξη τελετής
- 13.30 Δεξίωση επισήμων

Με την ευκαιρία αυτή ας δούμε τι έγραφε «Το Γρεβενίτι» πριν τρία χρόνια:

« Για τους εκτελεσμένους υπάρχει το μνημείο πεσόντων, για τους άλλους που η κακουχία και η πείνα έσκαψαν βαθιά την υγεία τους και πέθαναν, είναι θύματα και αυτοί του φασισμού. Μνημείο γι αυτούς δεν υπάρχει! Φιγούρες τραγικές, χαραγμένες στη μνήμη μας. Να τους μετασχηματίσουμε και να τους μετουσιώσουμε, θα πρέπει, σε ένα σύμβολο σμιλευμένο πάνω σε μια ριζωμένη πέτρα, στη γη που γεννήθηκαν. Απλήρωτο το χρέος μας σ' αυτούς τους νεκρούς. Να τους βρούμε, έχουν όνομα και επώνυμο, είναι στην παλιά τους διεύθυνση χωρίς του Ταχυδρομείου τους κώδικες, Γρεβενίτι-Ανατολικό Ζαγόρι-ΕΛΛΑΔΑ.»

Γ.Δ

Άξιος, λεβεντόπαπας! Η φωτογραφία του Γιώργου Στραπέλη, από το Δεκαπενταύγουστο μας ταξίδεψε σε εποχές που δε ζήσαμε, απλά ακούσαμε. Ο παπάς του χωριού, μα με τους Γερόντους να ανοίγει το χορό. Μπράβο, παπα-Γιάννη! Ο Παπάς δεν είναι μονάχα για τα κυρελίσια, φίλτατοι. Είναι ΚΑΙ για την παρέα ΚΑΙ για το κρασί, ΚΑΙ για το γλέντι με τον κόσμο. Μακάρι να γίνει ξανά έθιμο όπως παλιά.

Φεγγαροπρόσωπη

(Παραδοσιακό)

Ρυθμός 6ημος.

Γιαννιώτικο αστικό επιτραπέζιο τραγούδι ερωτικού περιεχομένου. Οι στίχοι του πολλές φορές αλλάζουν κατά περίπτωση από τους μουσικούς. Το παραδοσιακό αυτό τραγούδι στα Ζαγοροχώρια χορεύεται σε αργό συρτό στα δύο.

Μωρή φεγγαροπρόσωπη, του ήλιου η θυγατέρα
Συ μ' έκανες κι αρνήθηκα και μάνα και πατέρα.

Σύρε να πεις της μάνας σου να κάνει κι άλλη γέννα
Να κάψει κι αλλωνών καρδιές πως έκαψε και εμένα.

Βασιλοπούλα να ήσουνα δε θα χες τέτοια χάρη
Να σου ζυγίζουν το φιλή, δράμι μαργαριτάρι.

Γαλάζια πέτρα τ' ουρανού, μαλαματένια βούλα
Να σε χαρεί η μανούλα σου, που σ' έχει μοναχούλα.

Μαύρα μάτια πώχεις κόρη, φαίνεσ' είσ' απ' το Ζαγόρι
Μαύρα μάτια και μεγάλα, ζυμωμένα με το γάλα

Μαύρα μάτια, μαύρα φρύδια, ζωντανό με τρων' τα φίδια
Μαύρα μάτια στο ποτήρι, γαλανά στο παραθύρι.

Έρχομαι σιγά κι αγάλι, σαν το φίδι στο λιβάδι
Έρχομαι τη φράχτη-φράχτη, βάσανα πωχεις αγάπη

Έρχομαι τον τοίχο-τοίχο, χαλασιά σ' κι αν σε πετύχω.
Έρχομαι τη μάντρα-μάντρα και σε βρίσκω μ' άλλον άντρα.

Ξεχωρίσματα

(Παραδοσιακό)

Ρυθμός 4ημος.

Το τελευταίο τραγούδι του πανηγυριού μας. Είναι ένα τραγούδι που δίνει συναισθηματικά μουσικούς και πανηγυριζόμενους.

Τώρα στα ξεχωρίσματα, έλα γιε μου
να φιληθούμε
γιατ' έχουμε ζωή και θάνατο ποιος
ξερ' γιέ μ' αν θ' ανταμωθούμε
έλα έλα πέρδικά μου, στα χεράκια τα
δικά μου.

Εγώ εδώ κι εσύ αλλού, με όνειρα γιέ
μου θα ζούμε
βοήθα Χριστέ και Παναγιά, βοήθα
πάλι να σμιχτούμε
έλα έλα σαν σου λέω, μη με τυραννάς
και κλαίω.

Έρθ' ο καιρός παιδιά μ' να φύγουμε,
στα σπίτια μας γιέ μου να πάμε
του χρόνου να 'μαστε καλά, πάλι εδώ
για να γλεντάμε

έλα έλα πέρδικά μου, στα χεράκια τα δικά μου.

Σοφά Λόγια...

- Ίσως στη ζωή σου να κάνεις πολλές φορές λάθος. Μην κάνεις όμως ποτέ στη ζωή σου το λάθος να θεωρήσεις ότι ποτέ δεν κάνεις λάθος.
- Το τραγικό δεν είναι να μη βρεις ποτέ την ευτυχία. Είναι να τη βρεις και να τη χάσεις.
- Αν οι φράχτες σου κρατούν τους άλλους "έξω", άλλο τόσο κρατούν κι εσένα "μέσα".
- Όσο δεν μπορείς να επιτρέψεις στον διπλανό σου να είναι διαφορετικός απ' αυτό που θ' αθελες νά 'ναι, θα είσαι μακριά από το μονοπάτι της σοφίας.

Συλλογή Γ. Κέφαλος

ΜΟΥΣΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ

Σπάνια κομμάτια και
εκτελέσεις από δι-
σκους 45 και 78
στροφών από το
Ρεμπέτικο και
το Παραδοσιακό
χώρο
Ηλεκτρονικά
επεξεργασμένα.

Γιώργος Κέφαλος
Τηλ.: 0972 920616

ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ
ΠΑΙΔΙΚΩΝ

**LASSY
Γ. ΓΕΝΤΕΚΟΣ**

ΣΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΜΕΛΗ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ
ΓΡΕΒΕΝΙΤΙΟΥ
ΠΡΟΝΟΜΙΑΚΗ ΚΑΡΤΑ
LASSY

ΔΩΡΟ 10%
ΣΤΙΣ ΤΙΜΕΣ
ΟΛΟ ΤΟ ΧΡΟΝΟ

ΔΕΝ ΙΣΧΥΕΙ
ΣΤΙΣ ΕΚΠΩΣΕΙΣ
ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ-
ΕΚΠΤ.ΚΑΡΤΕΣ

1. ΕΔΡΑ: Λ.ΙΩΝΙΑΣ 105- ΖΕΡΒΟΥΔΑΚΗ
60

ΣΤ. ΗΛ. ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ, 20ο ΛΥΚΕΙΟ
ΤΗΛ. 010 83 23 249 (ΠΕΖΟΔΡΟΜΟΣ)

2. LASSY Μ. ΑΣΙΑΣ & ΑΛΑΤΣΑΤΩΝ 26
ΣΤ. ΗΛ. Ν.ΙΩΝΙΑΣ- ΤΗΛ. 010 27 14 993

ΕΙΔΗ ΔΩΡΩΝ • ΠΟΥΚΑΜΙΣΑ • ΜΠΛΟΥΖΕΣ • ΕΣΩΡΟΥΧΑ

T
O
N
O
S

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΩΝ. ΠΕΤΣΙΟΣ

Εμπορικό Κέντρο Αραβαντινού 16
& Τσιριγώτη 4
Τηλ. 0651026408

ΓΡΑΒΑΤΕΣ • ΚΑΠΕΛΑ • ΟΜΠΡΕΛΕΣ • ΚΑΛΤΣΕΣ • ΕΙΔΗ ΚΑΠΝΙΣΤΟΥ

ARMY STORE ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΝΑΝΟΣ

ΕΙΔΗ ΣΤΡΑΤΟΥ - ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ -
ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΗΣ
ΠΗΛΗΚΙΑ - ΣΗΜΑΤΑ - ΕΜΒΛΗΜΑΤΑ
Όλων των Σωμάτων
ΖΩΝΕΣ - ΕΞΑΡΤΗΣΕΙΣ - ΘΗΚΕΣ ΟΠΛΩΝ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ 162 ΤΗΛ. 79005 &
ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ 143 - ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ

Σας περιμένουμε.

Η διαφήμιση στο
"ΤΡΕΒΕΝΙΤΙ"

σας προβάλλει σε εκατοντάδες συμπατριώτες.

Σας

γνωρίζουμε επαγγελματικά

οι συγχωριανοί και οι φίλοι. Καταχωρείστε
λοιπόν

στη δική σας εφημερίδα

τον κύκλο των εργασιών σας. Γνωρίστε μας το
επάγγελμα σας, τη διεύθυνση του.